

EUROPOS
KOMISIJA

Briuselis, XXX
[...](2012) XXX draft

**Konkurencijos GD tarnybų dokumentas, kuriame pateikiamas 2014–2020 m. regioninės
valstybės pagalbos gairių projektas**

(Tekstas svarbus EEE)

Turinys

Ivadas	3
1. Taikymo sritis ir sąvokų apibrėžtys	4
1.1. Regioninės pagalbos taikymo sritis.....	4
1.2. Apibrėžtys	6
2. Regioninė pagalba, apie kurią būtina pranešti	8
2.1. Investicinės pagalbos schemos, skirtos konkretiems ekonominės veiklos sektoriams	8
2.2. Pranešimo ribą viršijanti individuali investicinė pagalba	9
2.3. Individuali investicinė pagalba, kuri (gali būti) susijusi su tapačios ar panašios veiklos nutraukimu EEE	9
2.4. Regioninės veiklos pagalbos schemos	9
3. Regioninės pagalbos suderinamumo vertinimas	9
3.1. Pagalba siekiant bendro tikslo.....	11
3.1.1. Bendrosios sąlygos.....	11
3.1.2. Individuali investicinė pagalba	12
3.1.3. Veiklos pagalbos schemos	13
3.2. Rinkoje nėra siūloma priemonių teisingumo tikslui pasiekti.....	13
3.3. Regioninės pagalbos tinkamumas	13
3.3.1. Tinkamumas kitų politikos priemonių atžvilgiu	13
3.3.1.1. Investicinės pagalbos schemos.....	13
3.3.1.2. Individuali investicinė pagalba	14
3.3.1.3. Veiklos pagalbos schemos	14
3.3.2. Tinkamumas įvairių pagalbos priemonių atžvilgiu.....	14
3.4. Skatinamasis poveikis	14
3.4.1. Bendrosios sąlygos.....	14
3.4.2. Individuali investicinė pagalba	15
3.4.3. Veiklos pagalbos schemos	16
3.5. Pagalbos proporcingumas ir iki minimumo sumažinta pagalba	16
3.5.1. Bendrosios sąlygos.....	16
3.5.1.1. Pagalba, apskaičiuojama remiantis investicinėmis išlaidomis.....	18
3.5.1.2. Pagalba, apskaičiuojama remiantis darbo užmokesčio sąnaudomis	19
3.5.2. Individuali investicinė pagalba	19
3.5.3. Veiklos pagalba.....	19
3.6. Neigiamas poveikis	20
3.6.1. Bendrosios aplinkybės	20

3.6.2.	Investicinės pagalbos schemos.....	21
3.6.3.	Individuali investicinė pagalba	21
3.6.3.1.	Produkto rinkų iškraipymai.....	21
3.6.3.2.	Vietos poveikis.....	23
3.6.4.	Veiklos pagalbos schemos	23
3.7.	Skaidrumas.....	23
3.7.1.	Schemos	23
3.7.2.	Individuali pagalba.....	23
4.	Vertinimas	24
5.	Regioninės pagalbos žemėlapiai	24
5.1.	Tinkamų finansuoti regioninės pagalbos priemonėmis vietovių gyventojų aprėptis.	24
5.2.	107 straipsnio 3 dalies a punkto leidžianti nukrypti nuostata	25
5.3.	107 straipsnio 3 dalies c punkto leidžianti nukrypti nuostata	25
5.3.1.	Iš anksto nustatytos c punkto vietovės	26
5.3.1.1.	Konkretus c punkto aprėpties paskirstymas iš anksto nustatytoms c punkto vietovėms	26
5.3.1.2.	Iš anksto nustatytų c punkto vietovių apibrėžimas	27
5.3.2.	Iš anksto nenustatytos c punkto vietovės	27
5.3.2.1.	Iš anksto nenustatytų c punkto vietovių aprėpties paskirstymas tarp valstybių narių	27
5.3.2.2.	Apsauginė sąlyga ir mažiausia būtina gyventojų aprėptis	27
5.3.2.3.	Iš anksto nenustatytų c punkto vietovių apibrėžimas.....	27
5.4.	Didžiausias pagalbos intensyvumas, taikytinas regioninei investicinei pagalbai	29
5.4.1.	Didžiausias pagalbos intensyvumas a punkto vietovėse.....	29
5.4.2.	Didžiausias pagalbos intensyvumas c punkto vietovėse.....	29
5.5.	Pranešimas ir suderinamumo patvirtinimas	30
5.6.	Pakeitimai.....	30
5.6.1.	Gyventojų aprėpties rezervas	30
5.6.2.	C punkto vietovių laikotarpio vidurio peržiūra.....	30
6.	Įsigaliojimas ir taikymas	31
7.	Peržiūra	31

ĮVADAS

1. Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 107 straipsnio 3 dalies a ir c punktuose nustatyta, kad valstybės pagalbą, skirtą tam tikrų Europos Sąjungos palankių sąlygų neturinčių regionų¹ ekonominei plėtrai skatinti, Komisija gali laikyti neprieštaraujančia vidaus rinkai. Tokia valstybės pagalba vadinama regionine pagalba.
2. Regioninę pagalbą nuo kitokios pagalbos, pvz., skirtos moksliniams tyrimams, technologinei plėtrai ir inovacijoms, užimtumui, mokymui ar aplinkai, kuria siekiama kitų bendros svarbos tikslų, kaip nustatyta SESV 107 straipsnio 3 dalyje, skiria geografinės plėtros tikslas [, nors kartais palankių sąlygų neturinčioms vietovėms skiriama daugiau pagalbos, nes jos patiria ypatingų sunkumų².].
3. Regioninė pagalba gali būti veiksminga tik su sąlyga, jei ji naudojama taupiai ir proporcingai bei skiriama nepalankiausias sąlygas turintiems Europos Sąjungos regionams. Visų pirma santykinis problemų, turinčių įtakos atitinkamų regionų plėtrai, dydis turėtų atitikti leidžiamą viršutinę pagalbą ribą. Be to, teigiamas pagalbos poveikis mažiau palankias sąlygas turinčio regiono plėtrai turi būti didesnis nei atitinkami konkurencijos iškraipymai³. Šis teigiamas pagalbos poveikis gali būti vertinamas įvairiai, priklausomai nuo taikomos leidžiančios nukrypti nuostatos, kad nepalankiausias sąlygas turinčiuose regionuose, kuriems taikomas 107 straipsnio 3 dalies a punktas, būtų leidžiama labiau iškraipyti konkurenciją nei regionuose, kuriems taikomas 107 straipsnio 3 dalies c punktas⁴.
4. Regioninės valstybės pagalbos kontrolės veiksmais visų pirma siekiama leisti teikti pagalbą regioninei plėtrai užtikrinant, kad visoms valstybėms narėms būtų sudarytos vienodos sąlygos ir visų pirma užkertant kelią varžymuisi dėl subsidijų, stengiantis pritraukti ar išlaikyti įmones palankių sąlygų neturinčiuose ES vietovėse, ir kuo labiau apriboti regioninės pagalbos poveikį prekybai ir konkurencijai.
5. Šiose gairėse Komisija nustato sąlygas, kuriomis regioninę pagalbą galima laikyti suderinama su vidaus rinka, ir kriterijus, pagal kuriuos nustatomos SESV 107 straipsnio 3 dalies a ir c punktų sąlygas tenkinančios vietovės.
6. Regioninė pagalba galima veiksmingai skatinti palankių sąlygų neturinčių vietovių ekonominę plėtrą tik tuo atveju, jei ji tikslingai skiriama konkrečioms vietovėms⁵ ir ja skatinamos papildomos investicijos ar ekonominė veikla tose vietovėse. Tam tikrais labai retais ir aiškiai apibrėžtais atvejais kliūtys, dėl kurių vietovė negali

¹ Paprastai vietovių, tinkamų finansuoti regioninės pagalbos priemonėmis pagal SESV 107 straipsnio 3 dalies a punktą (vadinamos a punkto vietovėmis), ekonomika prasčiau išsivysčiusi, palyginti su visa ES. Pagal SESV 107 straipsnio 3 dalies c punktą (vadinamos c punkto vietovėmis) regioninės pagalbos priemonėmis finansuoti tinkamos vietovės taip pat turi nepalankias sąlygas, tačiau mažesniu mastu.

² [Todėl tokiems tikslams skirtos pagalbos regioniniai papildymai nelaikomi regionine pagalba.]

³ Žr. Teisingumo Teismo sprendimą byloje 730/79, *Philip Morris* [1980], Rink. 2671, 17 punktas ir byloje C-169/95, *Ispanija prieš Komisiją* [1997], Rink. I-148, 20 punktas.

⁴ Žr. Pirmosios instancijos teismo sprendimą byloje T-380/94, *AIUFFASS ir AKT prieš Komisiją* [1996], Rink. II-2169, 54 punktas.

⁵ Valstybės narės gali nurodyti šiuos regionus regioninės pagalbos žemėlapyje, remdamosi 5 skyriuje nustatytais sąlygomis.

pritraukti ekonominės veiklos ar jos išlaikyti, gali būti labai didelės ar nuolatinės, ir tos vietovės plėtrai gali nepakakti vien investicinės pagalbos. Tik tokiais atvejais regioninę investicinę pagalbą galima papildyti su investicijomis nesusieta regionine veiklos pagalba⁶.

7. 2012 m. gegužės 8 d. Komunikate dėl valstybės pagalbos modernizavimo⁷ Komisija nurodė tris valstybės pagalbos kontrolės modernizavimo tikslus:
 - (a) skatinti tvarų, pažangų ir integracinį ekonomikos augimą konkurencingoje vidaus rinkoje;
 - (b) Komisijai atliekant *ex ante* nagrinėjimą, daugiausia dėmesio skirti didžiausią poveikį vidaus rinkai darančioms byloms, kartu stiprinant bendradarbiavimą su valstybėmis narėmis valstybės pagalbos teisės vykdymo srityje;
 - (c) supaprastinti taisykles ir pagreitinti sprendimų priėmimą.
8. Visų pirma Komisija ragino persvarstyti įvairias gaires ir sistemas, vadovaujantis bendru požiūriu ir siekiu stiprinti vidaus rinką, skatinti veiksmingiau naudoti viešąsias lėšas, tinkamiau prisidėti valstybės pagalba prie bendros svarbos tikslų ir skirti daugiau dėmesio skatinamajam poveikiui, pagalbos sumažinimui iki minimumo ir galimam neigiamam pagalbos poveikiui konkurencijai ir prekybai.

1. TAIKYMO SRITIS IR SĄVOKŲ APIBRĖŽTYS

1.1. Regioninės pagalbos taikymo sritis

9. Paprastai kliūtys, trukdančios investuoti ar palaikyti ekonominę veiklą mažiau išsivysčiusiose vietovėse, labiau veikia ne dideles bendroves, o mažąsias ir vidutines įmones (MVI)⁸. Visų pirma, didelės bendrovės gali lengviau gauti kapitalo ir kreditų pasaulinėse rinkose ir jas mažiau varžo labiau ribota finansinių paslaugų pasiūla konkrečiame palankių sąlygų neturinčiame regione. Didelių bendrovių investicijomis galima pasiekti masto ekonomijos ir sumažinti su konkrečia vietoje susijusias pradines išlaidas, nes šios bendrovės daugeliu atžvilgiu nėra priklausomos nuo to regiono, kuriame investuojama. Be to, paprastai didelės investuojančios bendrovės derybose su institucijomis užima pakankamai tvirtą poziciją ir dėl to pagalba joms gali būti skiriama nepagrįstai. Galiausiai, didesnė tikimybė, kad didelės bendrovės turi didesnę įtaką atitinkamoje rinkoje ir todėl pagalba paremtos investicijos gali pakeisti konkurencijos sąlygas toje rinkoje. Taigi, tokios pagalbos skatinamojo poveikio ir proporcingumo greičiausiai nepavyktų užtikrinti ir konkurencija būtų labai iškraipyta.
10. Dėl šio galimo didelio iškraipomojo poveikio regioninė pagalba neskirtina didelių įmonių investicijoms vietovėse, tinkamose finansuoti regioninės pagalbos priemonėmis pagal SESV 107 straipsnio 3 dalies c punktą. Be to, didelės įmonės negali gauti veiklos pagalbos net ir tuose regionuose, kurie tinkami finansuoti pagalbos priemonėmis pagal SESV 107 straipsnio 3 dalies a punktą. Vis dėlto atokiausiuose regionuose pagal SESV 349 straipsnį ir retai apgyvendintose vietovėse

⁶ Šių sąvokų apibrėžtys pateikiamos 16 dalies k ir p punktuose.

⁷ COM/2012/0209 *final*.

⁸ Kaip nustatyta 2003 m. gegužės 6 d. Komisijos rekomendacijoje dėl labai mažų, mažųjų ir vidutinio dydžio įmonių apibrėžties (OL L 124, 2003 5 20, p. 36).

pagal šių gairių 144 dalies 1 punkto a ir b papunkčius didelės bendrovės gali gauti veiklos pagalbą.

11. Regioninė pagalba taip pat negali būti skiriama sunkumų patiriančioms įmonėms, kaip apibrėžta Bendrijos gairėse dėl valstybės pagalbos sunkumus patiriančioms įmonėms sanuoti ir restruktūrizuoti⁹.
12. Regioninė pagalba anglių¹⁰, plieno¹¹ ir sintetinių pluoštų¹² sektoriams laikoma nesuderinama su vidaus rinka.
13. Veiklos pagalbos negalima skirti įmonėms, kurių pagrindinė veikla priskiriama prie NACE 2 red. statistinio ekonominės veiklos rūšių klasifikatoriaus¹³ K sekcijos „Finansinė ir draudimo veikla“, arba įmonėms, vykdančioms grupių vidaus veiklą, kurių pagrindinė veikla priskiriama prie NACE 2 red. 70.10 klasės „Pagrindinių buveinių veikla“ arba 70.22 klasės „Konsultacinė verslo ir kito valdymo veikla“.
14. Šios gairės taikomos regioninei pagalbai, teikiamai visuose ekonominės veiklos sektoriuose¹⁴, išskyrus žuvininkystės ir akvakultūros¹⁵, žemės ūkio¹⁶ ir transporto¹⁷ sektorius, kuriems taikomos specialios taisyklės, nustatytos konkrečiuose teisiniuose dokumentuose, kurių nuostatomis gali būti iš dalies arba visiškai nukrypstama nuo šių gairių.
15. Plačiajuosčio ryšio tinklų infrastruktūrai, su energetika ar aplinka susijusiai infrastruktūrai bei MTTPI infrastruktūrai regioninė investicinė pagalba gali būti skiriama, jei ji tenkina ne tik šių regioninės pagalbos gairių sąlygas, bet ir toliau nurodytas konkrečias sąlygas. Plačiajuosčio ryšio tinklų infrastruktūrai taikomos sąlygos: i) pagalba gali būti skiriama tik vietovėse, kuriose nėra palyginamos infrastruktūros¹⁸, ii) tinklais, kuriems skirta pagalba, turi būti skaidriai ir

⁹ OL L 244, 2004 10 1, p. 2. Kaip paaiškinta tų gairių 20 dalyje, kadangi kyla grėsmė tokių įmonių egzistavimui, sunkumų patiriančios įmonės negali būti laikomos kitiems viešosios politikos tikslams siekti tinkamomis priemonėmis, kol neužtikrinamas jų gyvybingumas.

¹⁰ Anglys – aukštos kokybės, vidutinės kokybės ir žemos kokybės A ir B kategorijos anglys, kaip apibrėžta Jungtinių Tautų Europos ekonomikos komisijos tarptautinėje anglių kodifikavimo sistemoje.

¹¹ Kaip nurodyta IV priede.

¹² Kaip nurodyta IV priede.

¹³ Nustatytas 2006 m. gruodžio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1893/2006, nustatančiu statistinį ekonominės veiklos rūšių klasifikatorių NACE 2 red. ir iš dalies keičiančių Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 3037/90 bei tam tikrus EB reglamentus dėl konkrečių statistikos sričių (OL L 393, 2006 12 30, p. 1). Reglamentas su pakeitimais, padarytais 2007 m. rugpjūčio 20 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 973/2007 dėl tam tikrų EB reglamentų dėl konkrečių statistikos sričių, įgyvendinančių statistinį ekonominės veiklos rūšių klasifikatorių NACE 2 red., pakeitimo (OL L 216, 2007 8 21, p. 10).

¹⁴ Nuo 2012 m. gruodžio 31 d., kai nustos galioti valstybės pagalbos laivų statybai sistema (OL L 364, 2011 12 14, p. 9), šios gairės taip pat bus taikomos regioninei pagalbai laivų statybai.

¹⁵ Kaip nustatyta 1999 m. gruodžio 17 d. Tarybos reglamente (EB) Nr. 104/2000 dėl bendro žuvininkystės ir akvakultūros produktų rinkų organizavimo (OL L 17, 2000 1 21, p. 22).

¹⁶ T. y. SESV I priede išvardytų žemės ūkių produktų pirminei gamybai, perdirbimui ir tiekimui rinkai.

¹⁷ T. y. oro, jūrų, kelių ir geležinkelių bei vidaus vandens kelių transportui.

¹⁸ Atsižvelgiant į Gairių dėl plačiajuosčio ryšio 51 punktą, subsidijuojamu tinklu turėtų būti užtikrinamas esminis pokytis, susijęs su galimybėmis naudotis plačiajuosčiu ryšiu atitinkamoje vietovėje, t. y. dėl subsidijuojamo tinklo rinkoje atsiranda dideli nauji pajėgumai, susiję su galimybėmis naudotis plačiajuosčio ryšio paslaugomis ir pralaidumu, greičiu ir konkurencija. Subsidijuojamas tinklas lyginamas su esamais tinklais ir konkrečiai planuojamais tinklo plėtojimais, kaip nurodyta Gairių dėl plačiajuosčio ryšio [Komisijos komunikatas „Valstybės pagalbos taisyklių taikymo plačiajuosčio ryšio tinklų sparčiam diegimui ES gairės“ [C(2012)9609]] [OL nuoroda bus įdėta paskelbus gaires] 63 punkte.

nediskriminuojant teikiama didmeninė prieiga visiems trečiųjų šalių operatoriams, iii) pagalbos gavėjas atrenkamas rengiant konkursus, kaip nurodyta Gairėse dėl plačiajuosčio ryšio¹⁹ 78 dalies c ir d punktuose. *[Su energetika susijusios infrastruktūros atveju investicijų, susijusių su energijos gamyba, tinkamų finansuoti sąnaudų mastas bus aptariamasis konsultuojantis dėl valstybės pagalbos, susijusios su energetika ir aplinka, gairių ir elektros energijos gamybos tinkamumo, pajėgumo mechanizmų ir vidaus rinkos. Ši nuostata taip pat galioja energetikos srities suderinamumo sąlygų apibrėžimui. Atitinkamos papildomos sąlygos dėl aplinkos ar MTTPI infrastruktūros, atitinkančios kai kurios iš pagrindinių valstybės pagalbos, susijusios su energetika ar aplinka, gairių ir MTTPI gairių tikslus, bus įtrauktos į šių regioninės pagalbos gairių teksto projektą, kai diskusijos dėl tų gairių bus pakankamai pasistūmėjusios.]*

1.2. Apibrėžtys

16. Šiose gairėse vartojamų terminų apibrėžtys:

- (a) a punkto vietovės ir c punkto vietovės – regioninės pagalbos žemėlapyje taikant SESV 107 straipsnio 3 dalies a ir c punktus apibrėžtos vietovės;
- (b) pagalbos skyrimo data – data, kai valstybė narė prisiėmė teisiškai privalomą įsipareigojimą skirti pagalbą, kuriuo galima remtis nacionaliniuose teismuose;
- (c) *ad hoc* pagalba – ne pagal pagalbos schemą skirta individuali pagalba;
- (d) bendrasis subsidijos ekvivalentas (BSE) – diskontuota pagalbos vertė, išreikšta tinkamų finansuoti sąnaudų diskontuotos vertės procentine dalimi. BSE apskaičiuojamas skiriant pagalbą pagal tą dieną taikomą orientacinę normą;
- (e) tinkamos finansuoti sąnaudos – investicijų arba darbo užmokesčio sąnaudos (investicinės pagalbos atveju);
- (f) investicinė pagalba – pradinei investicijai skirta pagalba;
- (g) investicijų sąnaudoms priskiriamas materialusis ir nematerialusis turtas, sudarantis pradinę investiciją;
- (h) materialusis turtas – su žeme, pastatais, gamybos priemonėmis, mašinomis ir įranga susijęs turtas. Jei paramos gavėjas vykdo ekonominę veiklą transporto sektoriuje, kilnojamas turtas nelaikomas tinkamomis finansuoti sąnaudomis;
- (i) nematerialusis turtas – turtas, įgytas perduodant technologijas, pvz., patento teises, licencijas, praktinę patirtį arba nepatentuotas technines žinias;
- (j) darbo užmokesčio sąnaudos – visa suma, faktiškai mokama pagalbos gavėjo atitinkamų darbo vietų atžvilgiu, kurią sudaro bruto, t. y. iki mokesčių, darbo užmokestis ir privalomos socialinės apsaugos įmokos per nustatytą laikotarpį;
- (k) pradinė investicija –
 - investicija į materialųjį ir nematerialųjį turtą, susijusį su:
 - 1) naujos įmonės kūrimu;
 - 2) esamos įmonės pajėgumo didinimu;
 - 3) įmonės produkcijos įvairinimu, gaminant tai įmonei naujus produktus arba
 - 4) esamos įmonės bendro gamybos proceso esminiu keitimu, arba

¹⁹

Komisijos komunikatas „Valstybės pagalbos taisyklių taikymo plačiajuosčio ryšio tinklų sparčiam diegimui ES gairės“ [C(2012)9609]] [OL nuoroda bus įdėta paskelbus gaires].

- tiesiogiai su įmone susijusio turto įsigijimu, jei įmonė nutraukė veiklą arba būtų nutraukusi veiklą, jei nebūtų įsigyta ir jei ją įsigijo su pardavėju nesusijęs investuotojas. Vien tik įmonės akcijų įsigijimas nėra laikomas pradine investicija;
- (l) didelis investicinis projektas – projektas, kurio pradinės investicijos tinkamos finansuoti sąnaudos viršija 50 mln. EUR pagal pagalbos skyrimo dieną galiojančias kainas ir valiutų kursus;
- (m) didžiausias pagalbos intensyvumas – 5.4 poskyryje nurodytos procentinės dalys, į kurias atsižvelgiama regioninės pagalbos žemėlapyje ir kurios turi būti taikomos finansuoti tinkamoms sąnaudoms;
- (n) darbo vietų kūrimas – grynasis tiesiogiai įdarbintų darbuotojų skaičiaus didėjimas konkrečioje įmonėje, palyginti su vidurkiu per ankstesnių 12 mėnesių laikotarpį. Todėl bet kuri darbo vieta, panaikinta per tą 12 mėnesių laikotarpį, turi būti atimama iš faktinių darbo vietų, sukurtų per tą patį laikotarpį, skaičiaus;
- (o) darbuotojų skaičius – metinių darbo vienetų (MDV) skaičius, t. y. visą darbo dieną dirbančių asmenų skaičius per metus; ne visą darbo dieną dirbantys asmenys ir sezoninį darbą dirbantys asmenys apskaičiuojami MDV dalimis;
- (p) veiklos pagalba – pagalba, kuria mažinamos įmonės einamosios išlaidos, nesusijusios su pradine investicija. Joms priskiriamos išlaidos personalui, medžiagoms, rangovų paslaugoms, ryšiams, energijai, techninei priežiūrai, nuomai, administravimui ir pan., tačiau nepriskiriamos nusidėvėjimo išlaidos ir finansavimo išlaidos, jei jos buvo įtrauktos į tinkamas finansuoti sąnaudas tada, kai buvo teikiama regioninė investicinė pagalba. Veiklos pagalba gali būti pagrįsta faktinėmis sąnaudomis, tačiau gali būti teikiama periodiškai mokamomis dalimis numatomoms sąnaudoms padengti (periodinis vienkartinių išmokų mokėjimas);
- (q) regioninės pagalbos žemėlapis – valstybės narės apibrėžtų vietovių sąrašas, tenkinantis šiose gairėse nustatytas sąlygas ir patvirtintas Komisijos;
- (r) pakoreguota pagalbos suma – didžiausia leidžiama pagalbos suma dideliame investiciniame projektui, apskaičiuojama pagal šią formulę: didžiausia pagalbos suma = $R \times (50 + 0,50 \times B + 0,34 \times C)$, kai R yra atitinkamoje vietovėje leidžiamas didžiausias pagalbos intensyvumas, atėmus padidintą pagalbos MVĮ intensyvumą, B – tinkamos finansuoti sąnaudos nuo 50 mln. EUR iki 100 mln. EUR, ir C – tinkamos finansuoti sąnaudos nuo 100 mln. EUR iki 500 mln. EUR²⁰. Taikoma ši skalė:

Tinkamos finansuoti sąnaudos	Sumažintas pagalbos intensyvumas
Iki 50 mln. EUR	100 proc. regioninės viršutinės ribos

²⁰

Apskaičiuota pagal oficialų keitimo kursą, galiojantį pagalbos teikimo dieną.

Daliai nuo 50 iki 100 mln. EUR	50 proc. regioninės viršutinės ribos
Daliai nuo 100 iki 500 mln. EUR	34 proc. regioninės viršutinės ribos

- (s) vienas bendras investicinis projektas – pradinė investicija, kurią tas pats pagalbos gavėjas (grupių lygmeniu) pradeda per trejus metus nuo darbų, susijusių su kita investicija, kuriai skirta pagalba, pradžios tame pačiame NUTS 3 lygio regione;
- (t) darbų pradžia – su investicija susijusių statybos darbų pradžia arba pirmasis įmonės įsipareigojimas užsakyti įrangą ar kitas įsipareigojimas, dėl kurio investicija tampa neatšaukiama, atsižvelgiant į tai, kuris įvykis pirmesnis. Paruošiamieji darbai, pvz., leidimų gavimas ir preliminarios galimybių studijos, darbų pradžia nelaikomi;
- (u) MVI – 2003 m. gegužės 6 d. Komisijos rekomendacijos dėl labai mažų, mažųjų ir vidutinio dydžio įmonių apibrėžties²¹ sąlygas tenkinančios įmonės.

2. REGIONINĖ PAGALBA, APIE KURIĄ BŪTINA PRANEŠTI

17. Apskritai valstybės narės turi pranešti apie regioninę pagalbą pagal SESV 108 straipsnio 3 dalį, išskyrus priemones, kurios tenkina bendrosios išimties reglamente, Komisijos priimtame pagal 1998 m. gegužės 7 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 994/98 dėl Europos bendrijos steigimo sutarties 92 ir 93 straipsnių taikymo kai kurioms horizontalios valstybės pagalbos rūšims²² 1 straipsnį, nustatytas sąlygas.
18. Tebegalioja prievolė pranešti pagal SESV 108 straipsnio 3 dalį apie investicinės pagalbos schemas, skirtas konkrečioms ekonominės veiklos sektoriams, ir apie tam tikros formos veiklos pagalbos schemas, nes dėl jų kyla didesnė konkurencijos ir prekybos iškraipymo rizika. Be to, pranešimo prievolė tebegalioja šių dviejų individualios investicinės pagalbos kategorijų pagalbai: 1) pagalbai, teikiamai pagal esamą pagalbos schemą arba ne pagal schemą, jei jos suma viršija 22 dalyje nustatytą pranešimo ribą, ir 2) bet kokiai investicinei pagalbai, kuri (gali būti) susijusi su tapačios ar panašios veiklos nutraukimu EEE, nepriklausomai nuo pagalbos sumos.

2.1. Investicinės pagalbos schemas, skirtos konkrečioms ekonominės veiklos sektoriams

19. Paprastai investicinė pagalba turėtų būti teikiama pagal daugiasektoriaus schemas, kurios turėtų sudaryti neatskiriama regioninės plėtros strategijos su aiškiai apibrėžtais tikslais dalį. Apie investicinės pagalbos schemas, skirtas konkrečioms ekonominės veiklos sektoriams, turi būti pranešama.
20. Komisijos nuomone, schema yra skirta konkrečioms ekonominės veiklos sektoriams, jei ji taikoma tik vienai ar nedaugeliui gamybos ar paslaugų veiklos rūšių. Turizmui arba I priede neišvardytų žemės ūkio produktų perdirbimui ir teikimui rinkai skirtos schemas nelaikomos skirtomis konkrečioms ekonominės veiklos sektoriams. Tačiau apie schemas, pagal kurias taip pat gali būti skiriama investicinė pagalba laivų statybos sektoriui, turi būti pranešama.

²¹ OL L 124, 2003 5 20, p. 36.

²² OL L 142, 1998 5 14, p. 1.

2.2. Pranešimo ribą viršijanti individuali investicinė pagalba

21. Valstybė narė turi pranešti apie investiciniam projektui skiriamą pagalbą, jei iš visų šaltinių skiriamos pagalbos suma viršija didžiausią leidžiamą pagalbos sumą, kuri gali būti skiriama investicijai, kurios tinkamos finansuoti sąnaudos yra 100 mln. EUR, remiantis pakoreguotu didžiausiu pagalbos intensyvumu, kaip nurodyta 16 dalies (u) punkte.
22. 5.4 poskyryje nurodyto didžiausio pagalbos intensyvumo pranešimo ribos apibendrinamos šioje lentelėje:

Pagalbos intensyvumas	20 %	25 %	30 %	35 %	50 %
Pranešimo riba	15 mln. EUR	18,75 mln. EUR	22,5 mln. EUR	26,25 mln. EUR	37,5 mln. EUR

23. Investicijų į vieną bendrą investicinį projektą atveju valstybė narė turi pranešti apie šią pagalbą, kai tik pradedami darbai, dėl kurių viršijama pranešimo riba.

2.3. Individuali investicinė pagalba, kuri (gali būti) susijusi su tapačios ar panašios veiklos nutraukimu EEE

24. Komisijos nuomone, pagalba, dėl kurios EEE perkeliamas esamas pajėgumas, gali labai iškraipyti konkurenciją ir valstybių narių tarpusavio prekybą. Visų pirma, vienam regionui suteikta pagalba gali paskatinti kitame regione anksčiau laiko nutraukti esamą ekonominę veiklą ir to regiono ekonomika patirtų didelių prisitaikymo sąnaudų dėl sutrikimų darbo rinkoje ir investuoto kapitalo perkėlimo.
25. Todėl valstybės narės turi pranešti apie investicinę pagalbą projektams, kuriuos vykdo didelės įmonės arba MVĮ, jei pagalbos gavėjas per dvejus metus iki pagalbos skyrimo yra nutraukęs panašią gamybos veiklą EEE arba ketina nutraukti tokią veiklą per dvejus metus po investicinio projekto pabaigos.

2.4. Regioninės veiklos pagalbos schemas

26. Apskritai draudžiama teikti regioninę veiklos pagalbą. Vis dėlto išimtiniais atvejais tokią pagalbą galima skirti a punkto vietovėse, įskaitant atokiausias vietoves, ir labai mažo gyventojų tankio vietovėse, jei tokia pagalba labai prisidedama prie regioninės plėtros ir jos lygis proporcingas sunkumams ar kliūtims, kuriuos ja siekiama sumažinti.
27. Todėl dėl didesnės konkurencijos ir prekybos iškraipymo rizikos turi būti pranešama apie šias regioninės veiklos pagalbos schemas: 1) pagalbą konkreitiems a punkto vietovių MVĮ sunkumams įveikti; 2) pagalbą tam tikroms papildomoms sąnaudoms (išskyrus transporto) atlyginti, skiriamą atokiausiems regionams ir 3) pagalbą, kuria siekiama užkirsti kelią gyventojų skaičiaus mažėjimui arba jį sušvelninti labai mažo gyventojų tankio vietovėse.

3. REGIONINĖS PAGALBO SUDERINAMUMO VERTINIMAS

28. Vertindama, ar pagalbos priemonė, apie kurią pranešta, gali būti laikoma suderinama su vidaus rinka, Komisija nagrinėja, ar šios priemonės paskirtimi užtikrinamas teigiamas poveikis siekiant bendros svarbos tikslo atsveria galimą neigiamą poveikį

prekybai ir konkurencijai. Todėl vertindama Komisija atsižvelgs į tai, ar priemonė atitinka šiuos kriterijus:

- (a) Priemone prisidedama prie aiškiai nustatyto bendros svarbos tikslo. Regionine pagalba visų pirma siekiama atsižvelgti į teisingumo principą, t. y. skatinti ES ekonominę sanglaudą ir padėti mažinti atotrūkį tarp skirtingo įvairių ES regionų išsivystymo lygio.
 - (b) Rinkoje nėra siūloma priemonių minėtam teisingumo tikslui pasiekti. Kad pagalba būtų veiksminga, ja turėtų būti sprendžiamas aiškiai apibrėžtas rinkos nepakankamumas ar teisingumo problemos. Taikant šias gaires, ši suderinamumo vertinimo sąlyga laikoma įvykdyta, jei atitinkami regionai įtraukti į patvirtintus regioninės pagalbos žemėlapius, kuriuose parodyta, kurios vietovės yra tinkamos finansuoti pagalbos priemonėmis pagal leidžiančias nukrypti nuostatas, numatytas SESV 107 straipsnio 3 dalies a ir c punktuose (žr. 5 skyrių).
 - (c) Pagalbos priemonė yra tinkama. Pagalbos priemonė nebus laikoma suderinama, jei tą patį teigiamą poveikį regioninei plėtrai galima pasiekti kitomis politikos ar pagalbos priemonėmis, kuriomis mažiau iškraipoma konkurencija ar prekyba.
 - (d) Pagalba turi skatinamąjį poveikį. Suteikus pagalbą įmonės veikla turi pasikeisti taip, kad ja būtų papildomai prisidedama prie vietovės plėtros, o be pagalbos ji šios veiklos nevykdytų arba vykdytų ją ribotai, kitaip ar kitoje vietoje.
 - (e) Pagalba yra sumažinta iki minimumo. Pagalba turi būti sumažinta iki minimumo, būtino papildomoms investicijoms arba veiklai atitinkamoje vietovėje paskatinti.
 - (f) Vengiama netinkamo neigiamo poveikio. Pagalbos priemonės neigiamas poveikis (konkurencijos iškraipymas ir poveikis valstybių narių tarpusavio prekybai) turi būti kuo mažesnis. Praktiškai šis kriterijus reiškia, kad draudžiama taikyti tam tikrų rūšių priemones arba remti tam tikrus pagalbos gavėjus (žr. 1.1 poskyrį), ir nustatomi atvejai, kai neigiamas poveikis greičiausiai bus didesnis nei teigiamas (žr. 122 ir 123 dalis).
 - (g) Skaidrumas. Pagalba skiriama skaidriai ir visų pirma turi būti užtikrinama, kad valstybės narės, ekonominės veiklos vykdytojai, suinteresuotosios šalys ir Komisija galėtų lengvai susipažinti su visais susijusiais aktais ir informacija apie tokiu būdu skirtą pagalbą.
29. Jei priemonė neatitinka bent vieno iš nurodytų kriterijų, ji laikoma nesuderinama su vidaus rinka. Visais kitais atvejais Komisija įvertins teigiamą priemonės poveikį vietovės plėtrai, palyginti su galimais konkurencijos ir prekybos iškraipymais.
30. Be to, jei dėl valstybės pagalbos priemonės ar su ja susijusių sąlygų (įskaitant jos finansavimo metodą, jei jis sudaro neatskiriamą jos dalį) neišvengiamai pažeidžiama ES teisė, pagalba negali būti laikoma suderinama su vidaus rinka²³.
31. Šiame skyriuje Komisija pateikia sąlygas, kuriomis ji vertins regioninę pagalbą, apie kurią reikia pranešti, pagal minėtus kriterijus. Prireikus bus nurodytos konkrečios atskiroms investicinės ir veiklos pagalbos priemonėms taikomos sąlygos.

²³

Žr., pvz., bylos C-156/98 *Vokietija prieš Komisiją* [2000] Rink. I-6857, 78 punktą ir bylos C-333/07 *Régie Networks prieš Rhone Alpes Bourgogne* [2008] Rink. I-10807, 94–116 punktus.

3.1. Pagalba siekiant bendro tikslo

32. Regionine pagalba siekiama mažinti Europos Sąjungos regionų plėtros skirtumus. Įgyvendinant teisingumo arba sanglaudos tikslą regionine pagalba galima prisidėti siekiant strategijos „Europa 2020“ integracinio ir tvaraus augimo siekio.

3.1.1. Bendrosios sąlygos

33. Regioninės pagalbos schemos turėtų būti neatskiriama regioninės plėtros strategijos, kurioje nustatyti aiškūs tikslai, dalis, atitikti šiuos tikslus ir padėti jų siekti.
34. Visų pirma tai taikoma priemonėms, įgyvendinamoms pagal regioninės plėtros strategijas, nustatytas atsižvelgiant į Europos regioninės plėtros fondo (ERPF), Europos socialinio fondo, Sanglaudos fondo, Europos žemės ūkio fondo kaimo plėtrai ar Europos jūrų reikalų ir žuvininkystės fondo pagalbą, siekiant prisidėti prie strategijos „Europa 2020“ tikslų.
35. Pagalbos schemų, nesusijusių su iš sanglaudos politikos fondų finansuojamomis veiksmy programomis, atveju valstybės narės turėtų įrodyti, kad priemonė yra suderinama su atitinkamos vietovės plėtros strategija ir prie jos prisideda. Tam valstybės narės gali naudoti ankstesnių valstybės pagalbos schemų vertinimo dokumentus, pagalbą teikiančių institucijų poveikio vertinimo dokumentus ar ekspertų nuomones.
36. Norint užtikrinti, kad pagalbos schema būtų prisidedama prie šios plėtros strategijos, joje turi būti numatyta sistema, kuria pagalbą teikiančios institucijos galėtų nustatyti prioritetus ir atrinkti investicinius projektus pagal tos schemos tikslus (pvz., pagal oficialų vertinimo balų metodą). Schemų, kuriomis įgyvendinami prioritetai, nustatyti veiklos programose, kurias fondai remia pagal bendrą strateginę programą, prioritetus ir projektų atranką valstybė narė gali pagrįsti panašių procedūrų, taikytų šiais fondais remiamiems veiksmyms, rezultatais²⁴.
37. Skirdama pagalbą individualiems investiciniams projektams pagal schemą, pagalbą teikianti institucija turi patikrinti ir patvirtinti, kad pasirinktu projektu bus prisidedama prie schemos tikslo ir kartu prie atitinkamos vietovės plėtros strategijos.
38. Norint užtikrinti, kad investicija būtų faktiškai ir tvariai prisidedama prie atitinkamos vietovės plėtros, ji turi būti išlaikoma toje vietovėje bent penkerius metus (trejus metus MVĮ atveju) po investicinio projekto pabaigos²⁵.
39. Kai pagalba apskaičiuojama atsižvelgiant į darbo užmokesčio sąnaudas, tos darbo vietos turi būti užimtose per trejus metus nuo darbų pabaigos. Kiekviena darbo vieta, sukurta dėl investicijos, turi būti išlaikoma atitinkamoje vietovėje penkerius metus nuo tos dienos, kai ta darbo vieta užpildoma pirmą kartą. Valstybės narės gali sutrumpinti šį penkerių metų laikotarpį visų MVĮ investicijoms arba jose sukurtoms darbo vietoms iki ne mažiau kaip trejų metų.
40. Kad investicija būtų perspektyvi, valstybė narė privalo užtikrinti, kad pagalbos gavėjo finansinis įnašas, gautas iš nuosavų išteklių ar išorės, būtų bent 25 proc. finansuoti tinkamų sąnaudų ir jam nebūtų taikoma jokia viešoji finansinė parama²⁶.

²⁴ Plačiau juosčio ryšio tinklų infrastruktūros atveju pagalbos gavėjas turi būti atrenkamas konkurso tvarka, atsižvelgiant į Gairių dėl plačiau juosčio ryšio 78 punkto c ir d papunkčius.

²⁵ Šia nuostata nedraudžiama atnaujinti gamyklas ar įrangą, per šį būtinaįjį laikotarpį pasenusią dėl sparčios technologijų kaitos, jei per tą laikotarpį susijusiam regione tebevykdoma ta ekonominė veikla.

41. Kad dėl valstybės pagalbos priemonių nebūtų padaryta žalos aplinkai, valstybės narės taip pat turi užtikrinti, kad tais atvejais, kai tai būtina pagal nacionalinę ar ES teisę, būtų atliktas poveikio aplinkai vertinimas.
42. *Ad hoc* pagalbos atveju valstybė narė turi įrodyti, kad projektas suderinamas su atitinkamos vietovės plėtros strategija ir prie jos prisideda bei kad pagalba tenkina tokias pat sąlygas, kaip pagal schemą teikiama investicinė pagalba, jei nenurodyta kitaip.

3.1.2. Individuali investicinė pagalba

43. Norėdamos įrodyti, kad investicine pagalba prisidedama prie regiono plėtros, valstybės narės gali taikyti toliau nurodytus rodiklius – tiek tiesioginius (pvz., sukurtų tiesioginių darbo vietų skaičius), tiek netiesioginius (pvz., vietos inovacijos):
 - (a) investicija sukurtų tiesioginių darbo vietų skaičius yra svarbus indėlio į regioninę plėtrą rodiklis. Taip pat turėtų būti atsižvelgiama į sukurtų darbo vietų kokybę ir reikalingų įgūdžių lygį;
 - (b) dar daugiau naujų darbo vietų gali būti sukurta vietiniame (žemesnio lygio) tiekėjų tinkle – taip investicija būtų geriau panaudota susijusio regiono reikmėms ir būtų užtikrinta, kad šalutinis poveikis bus didesnis. Todėl bus atsižvelgta ir į sukurtas netiesiogines darbo vietas;
 - (c) pagalbos gavėjo įsipareigojimas organizuoti plataus masto mokymo veiklą, siekiant gerinti jo darbuotojų įgūdžius (bendrojo pobūdžio ir specialiuosius), bus laikomas regioninę plėtrą skatinančiu veiksniu. Taip pat bus pabrėžiama stažuotių, ypač jaunimo, ir mokymo, kurį teikiant gilinamos darbuotojų žinios ir jiems suteikiama daugiau galimybių įsidarbinti kitoje įmonėje, reikšmė. Siekiant išvengti dvigubo skaičiavimo, nebus laikoma, kad bendrojo pobūdžio arba specialiojo mokymo, kuriam buvo patvirtinta pagalba, poveikis yra teigiamas regioninės pagalbos poveikis;
 - (d) išorės masto ekonomiją arba kitus regioninės plėtros pranašumus gali nulemti artumas (koncentracijos poveikis). Didėjant tos pačios pramonės šakos įmonių koncentracijai, gamyklos turi daugiau galimybių specializuotis, todėl didėja jų efektyvumas. Tačiau šio rodiklio reikšmė nustatant indėlį į regioninę plėtrą priklauso nuo koncentracijos plėtojimo masto;
 - (e) investicijos yra susijusios su techninėmis žiniomis, todėl jos gali būti svarbus technologijų perdavimo (žinių šalutinio poveikio) šaltinis. Investuojant į technologijoms imlias pramonės šakas didesnė tikimybė, kad technologija bus perduota regionui, kuriame investuojama. Šiuo atžvilgiu taip pat svarbus žinių sklaidos lygis ir tikslumas;
 - (f) be to, galima atsižvelgti į projektų indėlį didinant regiono gebėjimą kurti naujas technologijas diegiant inovacijas vietoje. Todėl galima teigiamai vertinti naujos gamybos įmonės bendradarbiavimą su vietos aukštojo mokslo institucijomis;
 - (g) investicijų trukmė ir galimos būsimos tolesnės investicijos yra ilgalaikio bendrovės įsitraukimo į regiono plėtrą rodiklis.

44. Valstybės narės taip pat gali atsižvelgti į pagalbos gavėjo verslo planą, kuriame galėtų būti pateikiama informacija apie sukurtų darbo vietų skaičių, mokėtinus atlyginimus (namų ūkio pajamų padidėjimas, kaip šalutinis poveikis), vietos gamintojų pardavimo apimtį, investicijos sukurtą apyvartą ir susijusią galimą naudą vietovei iš papildomų mokestinių pajamų.

3.1.3. Veiklos pagalbos schemas

45. Veiklos pagalba gali būti laikoma suderinama su vidaus rinka, jei ji skiriama šiais tikslais:
- (a) konkretiems a punkto vietovių MVĮ sunkumams įveikti;
 - (b) tam tikroms papildomoms sąnaudoms (išskyrus transporto), patirtoms atokiausiuose regionuose dėl tiesioginio vienos ar kelių iš nuolatinių kliūčių, nurodytų SESV 349 straipsnyje²⁷, padengti;
 - (c) užkirsti kelią gyventojų skaičiaus mažėjimui arba jį sušvelninti labai mažo gyventojų tankio vietovėse²⁸.
46. Todėl Komisija vertins šioms problemoms spręsti skirtą pagalbą kaip pagalbą, kuria prisidedama prie regioninės plėtros.
47. Valstybė narė turi įrodyti, kad atitinkama vietovė patiria šias problemas ir kad jos yra svarbios.

3.2. Rinkoje nėra siūloma priemonių teisingumo tikslui pasiekti

48. Norint įvertinti, ar valstybės pagalba veiksmingai siekiama bendros svarbos tikslo, visų pirma reikia nustatyti spręstiną problemą. Valstybės pagalba turėtų būti skiriama tais atvejais, kai ja galima pagerinti padėtį taip, kaip to negali padaryti pati rinka. Tai ypač svarbu senkant viešiesiems ištekliams.
49. Atsižvelgdama į šias aplinkybes Komisija mano, kad vietovėse, kurios į regioninės pagalbos žemėlapius įtrauktos taikant 5 skyriuje nustatytas taisykles, rinka negali pasiekti numatomų teisingumo tikslų neįsikišus valstybei ir todėl šios vietovės turėtų būti laikomos tinkamomis gauti valstybės pagalbą pagal SESV 107 straipsnio 3 dalies a ir c punktus.

3.3. Regioninės pagalbos tinkamumas

3.3.1. Tinkamumas kitų politikos priemonių atžvilgiu

3.3.1.1. Investicinės pagalbos schemas

50. Regioninė investicinė pagalba nėra vienintelė politikos priemonė, kuria valstybės narės gali remti investicijas ir darbo vietų kūrimą palankių sąlygų neturinčiuose regionuose. Valstybės narės gali taikyti ir kitas priemones, pvz., infrastruktūros plėtros, švietimo ir mokymo kokybės gerinimo priemones, arba gerinti verslo aplinką.

²⁷ T. y. atokumas, izoliuotumas, mažumas, sunkios topografinės ir klimato sąlygos, ekonominis priklausomumas nuo keleto produktų.

²⁸ Labai mažo gyventojų tankio regionai iš esmės turėtų atitikti NUTS 2 lygio regionus, kurių 1 km² tenka mažiau nei 8 gyventojai (remiantis 2010 m. Eurostato gyventojų tankio duomenimis), arba tokių NUTS 2 lygio regionų dalis. Vis dėlto šie regionai gali aprėpti mažesnes gretimas vietas, kurių 1 km² tenka mažiau nei 8 gyventojai.

51. Valstybės narės, teikdamos schemą, nesusijusią su iš sanglaudos politikos fondų finansuojamomis veiksmų programomis, nurodo, kodėl bendram teisingumo ar sanglaudos tikslui siekti tinka regioninė pagalba.
52. Jei valstybė narė nusprendžia taikyti konkrečiam sektoriui skirtą pagalbos schemą, nesusijusią su iš sanglaudos politikos fondų finansuojamomis veiksmų programomis, ji turi įrodyti šios priemonės pranašumą, palyginti su daugiasektore schema ar kita politikos priemone. Komisija ypač atsižvelgs į valstybės narės atliktą pasiūlytos pagalbos schemos poveikio vertinimą.

3.3.1.2. Individuali investicinė pagalba

53. Norėdama skirti *ad hoc* pagalbą, valstybė narė turi įrodyti, kaip šia pagalba atitinkamos vietovės plėtra užtikrinama geriau, nei būtų užtikrinta pagal schemą ar kitomis priemonėmis teikiama pagalba.

3.3.1.3. Veiklos pagalbos schemas

54. Valstybė narė turi įrodyti, kad pagalba yra tinkama schemas tikslui pasiekti bei atitinkamoms problemoms spręsti. Norėdama įrodyti, kad pagalba yra tinkama, valstybė narė iš anksto apskaičiuoja nustatyto dydžio pagalbos sumą, į kurią taip pat įtraukiamos numatomos papildomos sąnaudos per atitinkamą laikotarpį, užuot nustatydama pagalbos sumą pagal patirtas sąnaudas ir gautas pajamas. Pastaruoju atveju paprastai bendrovė nėra labai suinteresuota mažinti sąnaudas ir laikui bėgant plėtoti verslą²⁹.

3.3.2. Tinkamumas įvairių pagalbos priemonių atžvilgiu

55. Regioninę pagalbą galima skirti įvairiai. Vis dėlto valstybės narės turėtų užtikrinti, kad pagalba būtų skiriama taip, kad būtų kuo mažesnė prekybos ir konkurencijos iškreipimo tikimybė. Pavyzdžiui, jei pagalba skiriama kaip tiesioginis turtinis pranašumas (pvz., tiesioginės dotacijos, atleidimas nuo mokesčių, socialinės apsaugos ar kitų privalomųjų įmokų, arba jų sumažinimas, palankiomis kainomis suteikiama žemė, prekės ar paslaugos ir pan.), valstybė narė turi įrodyti, kodėl netikslinga teikti pagalbą kitais, galbūt mažiau konkurenciją ar prekybą iškreipiančiais būdais, pvz., gražintiniais avansais arba panaudojant skolos ar nuosavo kapitalo priemones (pvz., lengvatines paskolas ar mažesnes palūkanas, valstybės garantijas, akcijų dalies įsigijimą ar kitus būdus suteikti kapitalo palankiomis sąlygomis).
56. Pagalbos schemų, kuriomis įgyvendinami veiksmų programų tikslai ir prioritetai, tinkamomis laikomos pasirinktos tų programų finansavimo priemonės.

3.4. Skatinamasis poveikis

3.4.1. Bendrosios sąlygos

57. Regioninė pagalba laikoma suderinama su Sutartimi tik tuo atveju, jei ji turi skatinamąjį poveikį. Skatinamasis poveikis nustatomas, jei suteikus pagalbą įmonės veikla pasikeičia taip, kad ja būtų papildomai prisidedama prie vietovės plėtos, o be pagalbos ji šios veiklos nevykdytų arba vykdytų ją ribotai, kitaip ar kitoje vietoje.

²⁹ Tačiau tais atvejais, kai būsimos sąnaudos ir pajamos labai neaiškios, o turima informacija labai nevienareikšmė, valdžios institucija taip pat gali norėti priimti kompensacijų modelius, kurie būtų ne visiškai *ex ante*, o labiau mišraus *ex ante* ir *ex post* pobūdžio (pvz., taikant lešų susigražinimo priemones, kuriomis būtų galima dalytis nenumatytu pelnu).

Pagalba negali būti subsidijuojamos veiklos sąnaudos, kurias įmonė būtų patyrusi bet kuriuo atveju, ir negali būti atlyginama įprasta ekonominės veiklos verslo rizika.

58. Kad pagalba turi skatinamąjį poveikį, galima įrodyti dviem galimais būdais:
1. pagalba paskatina priimti teigiamą sprendimą dėl investicijos, nes investiciją, kuri kitu atveju pagalbos gavėjui nebūtų pakankamai pelninga, galima įgyvendinti atitinkamoje vietovėje³⁰ (1 scenarijus, sprendimas dėl investicijos), arba
 2. pagalba paskatina priimti sprendimą numatytą investiciją įgyvendinti atitinkamoje vietovėje, o ne kitur, nes pagalba kompensuojamos tiesioginės kliūtys ir sąnaudos, susijusios su vieta atitinkamoje vietovėje (2 scenarijus, sprendimas dėl vietos).
59. Jei dėl pagalbos jos gavėjo veikla nepasikeičia taip, kad paskatintų (papildomas) investicijas į atitinkamą vietovę, galima laikyti, kad ši investicija būtų padaryta toje vietovėje net neskyrus pagalbos. Tokia pagalba neturi skatinamojo poveikio regioniniam tikslui pasiekti ir nelaikoma suderinama su vidaus rinka. Tačiau tuo atveju, kai regioninė pagalba skirta investicijoms, būtinoms ES teise nustatytiems standartams pasiekti, gali būti laikoma, kad ji turi skatinamąjį poveikį, jei tos pagalbos neskyrus pagalbos gavėjui nebūtų pakankamai pelninga investuoti atitinkamoje vietovėje ir dėl to toje vietovėje esanti įmonė nutrauktų veiklą.
60. Projekto darbai negali prasidėti anksčiau nei valdžios institucijos priima sprendimą skirti pagalbą. Norint skirti investicinę pagalbą, apie kurią būtina pranešti, dokumentas, kuriuo ši pagalba skiriama, negali būti priimtas Komisijai nepriėmus sprendimo, kuriuo ši pagalba patvirtinama.
61. Jei darbai pradunami anksčiau nei pagalbą teikiančios institucijos priima 60 dalyje nurodytą sprendimą, visas projektas bus laikomas netinkamu finansuoti.
62. Turi būti naudojama pavyzdinė paraiškos forma, pridedama prie šių gairių³¹. Paraiškos formoje pagalbos gavėjai turi paaiškinti, kas būtų įvykę neskyrus pagalbos (t. y. priešingu atveju), nuroydamai, kuris iš 58 dalyje aprašytų scenarijų taikomas.
63. Jei pagalba skiriama didelei įmonei pagal schemą, pagalbą teikianti institucija turi reikalauti, kad pagalbos gavėjas pateiktų pagalbos skatinamojo poveikio įrodymus, kaip nurodyta 62–65 dalyse.
64. Didelės bendrovės turi pateikti dokumentus, kuriais įrodomas paraiškos formoje apibūdintas priešingos padėties scenarijus.
65. Pagalbą teikianti institucija turėtų patikrinti, ar priešingos padėties scenarijus yra įtikinamas, ir patvirtinti, kad regioninė pagalba turi 58 dalyje apibūdintą skatinamąjį poveikį. Priešingos padėties scenarijus laikomas įtikinamu, jei jis tikroviškas ir susijęs su sprendimo priėmimo veiksniais, vyraujančiais tuo metu, kai pagalbos gavėjas priima sprendimą dėl investicijos.

3.4.2. Individuali investicinė pagalba

66. Jei apie pagalbą būtina pranešti, valstybė narė Komisijai turi įrodyti, kad pagalba turi skatinamąjį poveikį. Ji turi pateikti aiškių įrodymų, kad pagalba turi poveikį renkantis investiciją arba vietą³². Ji taip pat turi nurodyti, kuris scenarijus taikomas.

³⁰ Tokios investicijos gali sudaryti sąlygas tolesnėms investicijoms, kurios gali būti įgyvendinamos ir be papildomos pagalbos.

³¹ Žr. V priedą.

³² Priešingos padėties scenarijai apibūdinti 58 dalyje.

Kad būtų galima atlikti nuodugnų vertinimą, valstybė narė turi ne tik pateikti informaciją apie projektą, kuriam skiriama pagalba, bet ir išsamiai apibūdinti priešingos padėties scenarijų, t. y. įvykių scenarijų, jeigu valstybė narė pagalbos gavėjui pagalbos neskirtų.

67. Pagal 1 *scenarijų* valstybė narė galėtų įrodyti, kad pagalba turi skatinamąjį poveikį, pateikdama bendrovės dokumentus, iš kurių matyti, kad be pagalbos investicija nebūtų pakankamai pelninga.
68. Pagal 2 *scenarijų* valstybė narė galėtų įrodyti, kad pagalba turi skatinamąjį poveikį, pateikdama bendrovės dokumentus, kuriais palyginamos sąnaudos ir nauda pasirenkant atitinkamą vietovę ir kitą vietovę. Komisija įvertina, ar lyginamieji scenarijai tikroviški.
69. Valstybės narės visų pirma raginamos pasikliauti oficialiais valdybos dokumentais, rizikos vertinimu (įskaitant su vietos pasirinkimu susijusios rizikos vertinimą), finansinėmis ataskaitomis, vidaus verslo planais, ekspertų nuomonėmis ir kitais su vertinamu investicijų projektu susijusiais tyrimais. Patikrinti skatinamąjį poveikį padėtų dokumentai, kuriuose pateikiama informacija apie paklausos prognozes, sąnaudų prognozes ar finansines prognozes, investicijų komitetui pateikti dokumentai, kuriuose išsamiai nagrinėjami skirtingi investavimo scenarijai, arba finansų įstaigoms pateikti dokumentai.
70. Atsižvelgiant į minėtus dalykus, ypač pagal 1 *scenarijų*, pelningumo lygį galima įvertinti taikant metodus, kurie paprastai naudojami konkrečioje pramonės šakoje, pvz., projekto grynosios dabartinės vertės (GDV), vidinės gražos normos (VGN) arba vidutinės panaudoto kapitalo gražos (PKG) vertinimo metodus.
71. Jeigu pagalba gavėjo nepaskatina (papildomai) investuoti į atitinkamą remiamą vietovę, vadinasi, ji neturi teigiamo poveikio tai vietovei. Be to, jei pagalba neturi skatinamojo poveikio, kad būtų pasiektas teisingumo ar sanglaudos tikslas, galima laikyti, kad tokia pagalba bendrovei suteikiama likvidžių lėšų. Todėl nustatčius, kad investicija greičiausiai būtų padaryta regione ir be pagalbos, tokia pagalba nebus patvirtinta.

3.4.3. Veiklos pagalbos schemas

72. Veiklos pagalbos schemas turi skatinamąjį poveikį, jei tikėtina, kad neskyrus pagalbos ekonominės veiklos mastas atitinkamoje vietovėje ar regione būtų kur kas mažesnis dėl problemų, kurioms spręsti skirta pagalba.
73. Todėl Komisija laikys, kad pagalba skatina papildomą ekonominę veiklą atitinkamose vietovėse ar regionuose, jei valstybė narė įrodė, kad tose vietovėse yra šių problemų ir jos yra svarbios (plg. 47 ir 54 dalis).

3.5. Pagalbos proporcingumas ir iki minimumo sumažinta pagalba

3.5.1. Bendrosios sąlygos

74. Iš esmės, kad bet kokia regioninė pagalba būtų laikoma proporcinga, jos suma turi būti sumažinta iki minimumo, būtino papildomoms investicijoms ar veiklai atitinkamoje vietovėje paskatinti.
75. Paprastai individuali pagalba, apie kurią būtina pranešti, laikoma sumažinta iki minimumo, jei jos suma atitinka grynosioms papildomoms sąnaudoms, patiriamoms įgyvendinant investiciją atitinkamoje vietovėje, palyginti su priešingos padėties scenarijumi, jei pagalba nebūtų skirta. Panašiai, norėdama didelėms įmonėms skirti

individualią pagalbą pagal schemą, apie kurią pranešta, valstybė narė turi užtikrinti, kad pagalbos suma atitiktų grynąsias papildomas sąnaudas, patiriamas įgyvendinant investiciją atitinkamoje vietovėje, palyginti su priešingos padėties scenarijumi, jei pagalba nebūtų suteikta.

76. Norėdama užtikrinti nuspėjamumą ir vienodas sąlygas, Komisija investicinę pagalbą vertina pagal didžiausią pagalbos intensyvumą. Schemų, apie kurias pranešama, atveju šis didžiausias pagalbos intensyvumas apsaugo MVĮ: jei pagalbos intensyvumas nesiekia didžiausios ribos, kriterijus dėl iki minimumo sumažintos pagalbos laikomas įvykdytu. Visais kitais atvejais didžiausias pagalbos intensyvumas sudaro būtino proporcingumo reikalavimą, kuriuo siekiama užkirsti kelią valstybės pagalbos naudojimui projektams, kurių pagalbos sumos ir tinkamų finansuoti sąnaudų santykis yra didelis ir gali turėti iškraipomąjį poveikį.
77. Didžiausias pagalbos intensyvumas nustatomas pagal šiuos tris kriterijus: 1) socialinė ir ekonominė padėtis atitinkamoje vietovėje, pagal kurią nustatoma, kiek tai vietai reikia toliau vystytis ir, galbūt, kiek tam tikra kliūtis trukdo jai pritraukti ir išlaikyti ekonominę veiklą³³; 2) pagalbos gavėjo dydis, pagal kurį nustatomi konkretūs sunkumai finansuoti ar įgyvendinti projektą vietovėje, ir 3) investicinio projekto dydis, pagal kurį vertinamas numatomas konkurencijos ir prekybos iškraipymo lygis. Taigi, kuo mažiau išsivystęs tikslinis regionas (ir jei pagalbos gavėjas yra MVĮ), tuo didesnis pagalbos intensyvumas (ir, galbūt, labiau iškraipoma prekyba ir konkurencija). Didelių investicinių projektų pagalbos intensyvumas mažinamas, kaip nurodyta 16 dalies (u) punkte, ir taikoma didžiausia suma, kurią galima skirti projektui, kurio tinkamos finansuoti sąnaudos yra 500 mln. EUR.
78. Europos teritorinio bendradarbiavimo priemonių atveju pagalbos vietovėje, kurioje įgyvendinamas projektas, viršutinė riba taikoma visiems pagalbos gavėjams, dalyvaujantiems Europos teritorinio bendradarbiavimo projekte, jei tinkamos finansuoti sąnaudos priskiriamos pradiniam investiciniam projektui. Jei projektas įgyvendinamas keliose vietose, tam projektui taikytina pagalbos viršutinė riba yra riba, taikoma vietai, kurioje suteikta didžiausia pagalbos suma, nes viena iš pradinių investicijų yra pagalbą gavusioje vietovėje. Tačiau c vietovėse šios nuostatos taikytinos tik MVĮ, kaip nurodyta šių gairių 9 dalies nuostatose.
79. Investicinė pagalba turi atitikti didžiausią pagalbos intensyvumą arba sumažintą intensyvumą didelių investicinių projektų atveju. Jei pagalba skiriama keliems to paties pagalbos gavėjo projektams, pradėtiems per trejų metų laikotarpį (tokia pagalba laikoma vienos investicijos dalimi), tam projektui, kuris viršija 50 mln. EUR ribą, ji turi būti sumažinama. Dideliems investiciniams projektams negali būti skiriamos MVĮ priemokos.
80. Kiekvieno projekto didžiausią pagalbos intensyvumą ir sumą pagalbą teikianti institucija turi apskaičiuoti ją skirdama. Pagalbos intensyvumas turi būti apskaičiuojamas remiantis bendroju subsidijos ekvivalentu, susietu su visa tinkama finansuoti investicija arba su darbo užmokesčio sąnaudomis, kurias pagalbos gavėjas nurodė teikdamas paraišką.
81. Jei remiantis investicinėmis išlaidomis apskaičiuota investicinė pagalba derinama su regionine investicine pagalba, apskaičiuota remiantis darbo užmokesčio sąnaudomis,

³³

Žr. 5.4 poskyrį dėl regioninės pagalbos žemėlapių.

visa pagalbos suma neturi viršyti didžiausios pagalbos sumos, gaunamos bet kuriuo iš šių būdų apskaičiuojant didžiausią leidžiamą pagalbos intensyvumą.

82. Investicinę pagalbą galima skirti vienu metu pagal kelias regionines pagalbos schemas arba sumuoti su *ad hoc* pagalba, jei visa pagalbos suma neviršija didžiausio leidžiamo pagalbos intensyvumo vienam projektui, kurį turi iš anksto apskaičiuoti pirmoji pagalbą teikianti institucija.

3.5.1.1. Pagalba, apskaičiuojama remiantis investicinėmis išlaidomis

83. Tinkamas finansuoti turtas turėtų būti naujas, išskyrus MVĮ ir įmonės įsigijimo atvejus³⁴.
84. MVĮ atveju parengiamųjų tyrimų ir konsultacijų sąnaudos, susijusios su investicija, taip pat gali būti laikomos tinkamomis finansuoti, su sąlyga, kad jos neviršija 50 proc. faktinių patirtų sąnaudų.
85. Jei pagalba skiriama esminiam pakeitimui, tinkamos finansuoti sąnaudos turi viršyti faktinį nusidėvėjimą per trejus ankstesnius finansinius metus, susijusį su modernizuojama veikla. Jei naująja veikla pakeičiama esama veikla ir naudojamas turtas, anksčiau naudotas pakeičiamoje veikloje, tinkamos finansuoti naujos investicijos sąnaudos turi viršyti bent 200 proc. pasenusio arba pakartotinai naudojamo turto balansinės vertės, nustatytos finansiniais metais prieš darbų pradžią.
86. Į su nuomojamo materialiojo turto įsigijimu susijusias sąnaudas galima atsižvelgti tik šiomis sąlygomis:
- (a) žemės ir pastatų nuomos atveju nuomos sutartis turi galioti mažiausiai penkerius metus nuo numatomos investicinio projekto užbaigimo datos didelėms įmonėms ir mažiausiai trejus metus MVĮ;
 - (b) gamybos priemonių ar mašinų nuomos atveju nuoma turi būti finansinė išperkamoji nuoma su prievole nupirkti tą turtą pasibaigus nuomos terminui.
87. Įmonės įsigijimo atveju³⁵ turėtų būti atsižvelgiama tik į turto įsigijimo iš trečiųjų šalių, nesusijusių su pirkėju, sąnaudas. Sandoris turi vykti rinkos sąlygomis. Įsigyjamas turtas, kuriam įsigyti jau buvo suteikta pagalba prieš jo pirkimą, turėtų būti išskaičiuojamas.
88. Didelių įmonių nematerialiojo turto sąnaudos tinkamos finansuoti tik iki 50 proc. visų projekto tinkamų finansuoti investicinių sąnaudų ribos. MVĮ atveju gali būti atsižvelgiama į visas sąnaudas, susijusias su nematerialiuoju turtu.
89. Tinkamas finansuoti nematerialusis turtas turi likti susietas su pagalbą gavusia vietoje, tinkama finansuoti regioninės pagalbos priemonėmis, ir į kitus regionus jo perkelti negalima. Nematerialusis turtas turi tenkinti šias sąlygas:
- (a) jis turi būti naudojamas tik įmonėse, gaunančiose pagalbą;
 - (b) jis turi būti nusidėvintis;
 - (c) jis turi būti įsigytas iš teisiškai, ekonomiškai ar finansiškai nesusijusių šalių rinkos sąlygomis.

³⁴ Apibrėžta 16 dalies k punkte.

³⁵ Žr. 34 išnašą.

90. Nematerialusis turtas turi būti įtrauktas į įmonės turtą ir likti susietas su projektu, kuriam skirta pagalba, bent penkerius metus (MVĮ – trejus).

3.5.1.2. Pagalba, apskaičiuojama remiantis darbo užmokesčio sąnaudomis

91. Regioninė pagalba taip pat gali būti apskaičiuojama pagal numatomas darbo užmokesčio sąnaudas, susijusias su pradinės investicijos sukurtomis darbo vietomis. Pagalba galima atlyginti tik įdarbinto personalo darbo užmokesčio sąnaudas, apskaičiuotas per dvejus metus, o gaunamas intensyvumas negali viršyti atitinkamai vietai taikytino pagalbos intensyvumo.

3.5.2. Individuali investicinė pagalba

92. *1 scenarijaus* (sprendimo dėl investicijos) atvejais Komisija patikrins, ar pagalbos suma neviršija mažiausios sumos, būtinos, kad projektas būtų pakankamai pelningas, pvz., kad jo vidaus grąžos norma viršytų konkrečiam sektoriui ar įmonei būdingą normą ar minimalaus pelningumo koeficientą. Jei šių rodiklių nėra, palyginimui galima naudoti įprastas bendrovės grąžos normas, taikomas kitiems investiciniams projektams, visos bendrovės kapitalo sąnaudas ar atitinkamai pramonės šakai įprastą grąžą.

93. *2 scenarijaus* atvejais, vertindama su vieta susijusią paskatą Komisija palygins investicijos grynąją esamąją vertę tikslinėje vietoje ir investicijos grynąją esamąją vertę kitoje vietoje. Būtina atsižvelgti į visas susijusias sąnaudas ir naudą, įskaitant, pvz., administracines išlaidas, transporto išlaidas, mokymo sąnaudas, kurioms neskiriama mokymo pagalba, ir darbo užmokesčio skirtumus. Tačiau tais atvejais, kai kita vieta yra EEE, neturi būti atsižvelgiama į subsidijas, suteiktas toje vietoje.

94. Skaičiavimus, kurie naudojami skatinamajam poveikiui nustatyti, taip pat galima taikyti pagalbos proporcingumui įvertinti. Valstybė narė turi įrodyti pagalbos proporcingumą remdamasi dokumentais, nurodytais 69 dalyje.

95. Pagalbos intensyvumas negali viršyti leidžiamo pakoreguoto pagalbos intensyvumo.

3.5.3. Veiklos pagalba

96. Valstybė narė turi įrodyti, kad pagalbos lygis proporcingas problemoms, kurias siekiama ta pagalba išspręsti.

97. Visų pirma turi būti tenkinamos šios bendrosios sąlygos:

(a) pagalba turi būti nustatoma pagal iš anksto nustatytą finansuoti tinkamų sąnaudų rinkinį, o šios sąnaudos turi būti visiškai susietos su problemomis, kurias siekiama spręsti pagalba, kaip įrodyta valstybės narės. Pagalba turi būti apribota tam tikra šių tinkamų finansuoti sąnaudų dalimi ir neturi tokių sąnaudų viršyti;

(b) kiekvienam pagalbos gavėjui skirta pagalbos suma turi būti proporcinga problemų, kurias faktiškai patiria pagalbos gavėjas, lygiui.

98. Skiriant pagalbą tam tikroms papildomoms sąnaudoms (išskyrus transporto), patirtoms atokiausiuose regionuose padengti, tinkamos finansuoti sąnaudos turi būti visiškai susietos su viena ar keliomis iš nuolatinių kliūčių, nurodytų SESV 349 straipsnyje. Į šias papildomas sąnaudas negalima įskaičiuoti transporto išlaidų ir bet kokių kitų papildomų sąnaudų, kurios gali būti susietos su kitais veiksniais, be to, jų suma turi būti nustatoma pagal sąnaudų, kurias patiria panašios įmonės, įsteigtos kituose atitinkamos valstybės narės regionuose, lygį.

99. Skiriant pagalbą a punkto vietovių MVĮ tam tikriems sunkumams mažinti, schemos taikymo laikotarpiu pagalba turi būti mažinama³⁶.

3.6. Neigiamas poveikis

3.6.1. Bendrosios aplinkybės

100. Komisija išskiria du pagrindinius konkurencijos ir prekybos iškraipymo regionine pagalba būdus. Pirmasis – produkto rinkos iškraipymas (dėl kurio paprastai neveiksmingai paskirstomi ištekliai), antrasis – poveikis vietai (dėl kurio gali būti tiek neveiksmingai paskirstomi ištekliai, tiek kilti kitų paskirstymo problemų).
101. Valstybės pagalba gali pakenkti, nes ji gali trukdyti rinkai veikti taip, kad rezultatai būtų veiksmingi, t. y. veiksmingiausiems gamintojams būtų atlyginama, o neveiksmingiausi būtų verčiami tobulėti, restruktūrizuoti ar trauktis iš rinkos. Valstybės pagalba labai padidinus pajėgumą nepakankamai gerai veikiančioje rinkoje (kaip apibrėžta toliau), konkurencija gali būti ypač iškraipoma, nes dėl sukurto ar išlaikyto perteklinio pajėgumo gali sumažėti pelno maržos ir konkurentų investicijos arba jie gali būti priversti trauktis iš rinkos. Todėl gali susiklostyti tokia padėtis, kad konkurentai, kurie įprastomis sąlygomis sugebėtų išsilaikyti rinkoje, būtų priversti pasitraukti iš jos dėl to, kad buvo suteikta valstybės pagalba. Be to, pagalba taip pat gali užkirsti įmonėms kelią į rinką ir mažinti paskatas konkurentams diegti naujoves. Todėl atsiranda neveiksmingų rinkos struktūrų, kurios ilgainiui tampa žalingos ir vartotojams. Be to, galimybė gauti pagalbą gali padaryti (galimus) pagalbos gavėjus mažiau iniciatyvius ar, atvirkščiai, skatinti rizikuoti. Ilgainiui poveikis bendriems sektoriaus veiklos rezultatams greičiausiai bus neigiamas.
102. Pagalba taip pat gali turėti kito pobūdžio iškraipomąjį poveikį – padidinti didelę pagalbos gavėjo įtaką rinkoje arba padėti ją išlaikyti. Net kai pagalba tiesiogiai nedidina didelės įtakos rinkoje, ji tai gali daryti netiesiogiai – atgrasydama esamus konkurentus nuo plėtos ar naujus konkurentus nuo patekimo į rinką, ar versdama esamus konkurentus iš jos pasitraukti.
103. Regioninė pagalba ne tik iškraipo produkto rinkas, bet ir turi įtakos ekonominės veiklos vykdymo vietai. Jei viena vietovė pritraukia investiciją, nes gauna pagalbą, vadinasi, kita vietovė šios galimybės netenka. Šis neigiamas pagalbos poveikis vietovėse gali pasireikšti prarasta ekonomine veikla ir darbo vietomis, taip pat ir subrangovų. Be to, vietovė gali nepatirti teigiamo šalutinio poveikio (pvz., koncentracijos poveikio, žinių šalutinio poveikio, poveikio švietimui ir mokymui, ir pan.).
104. Regioninės pagalbos geografinis apibrėžtumas skiria ją nuo kitų formų horizontaliosios pagalbos. Regioninei pagalbai ypač būdinga tai, kad ja siekiama daryti įtaką investuotojų sprendimams, kai jie renkasi investicinių projektų įgyvendinimo vietą. Kai regionine pagalba kompensuojamos papildomos sąnaudos, kurių patiriama dėl regioninių sunkumų, ir skatinamos papildomos investicijos remiamose vietovėse, neperkeliant jų iš kitų remiamų vietovių, ja prisidedama ne tik prie regiono plėtos, bet ir prie sanglaudos, todėl ji galiausiai naudinga visai Sąjungai. Galimas neigiamas su vieta susijęs regioninės pagalbos poveikis yra tam tikru mastu apribojamas regioninės pagalbos žemėlapiiais, kuriuose išsamiai apibrėžtos vietovės, tinkamos finansuoti regionine pagalba, atsižvelgiant į

³⁶

Įskaitant tuos atvejus, kai apie veiklos pagalbos schemas pranešama siekiant pratęsti esamų pagalbos priemonių galiojimą.

teisingumo principą ir sanglaudos politikos tikslus, taip pat didžiausias tinkamos finansuoti pagalbos intensyvumas. Vis dėlto norint įvertinti faktinį pagalbos poveikį siekiant sanglaudos tikslo, svarbu suprasti, kas būtų atsitikę, jei pagalba nebūtų suteikta.

105. Vertindama investicinės pagalbos poveikį Komisija atskiria du priešingos padėties scenarijus, apibūdintus 92 ir 93 dalyse.
106. 1 scenarijaus atvejais Komisija ypač pabrėžia neigiamą poveikį, susijusį su perteklinio pajėgumo kaupimu nuosmukį patiriančiose pramonės šakose, trukdymu trauktis iš rinkos ir didelė įtaka rinkoje. Jeigu įgyvendinant projektą pajėgumas sukuriamas rinkoje, kuri struktūriniu atžvilgiu yra apimta visiško nuosmukio, Komisija galėtų jį laikyti neigiamu veiksmu, kurio poveikio neatsvers jokie teigiami elementai.
107. Jei priešingos padėties analizė leidžia daryti prielaidą, kad nesuteikus pagalbos investicija būtų daroma kitoje EEE vietoje (2 scenarijus), priklausančioje tai pačiai geografinėi susijusio produkto rinkai, ir jei pagalba yra proporcinga, galimos perteklinio pajėgumo ar didelės įtakos rinkoje pasekmės iš esmės būtų tokios pat, nepriklausomai nuo pagalbos. Tokiais atvejais Komisija daugiausia gilinasi į neigiamą poveikį, susijusį su kita vieta.

3.6.2. Investicinės pagalbos schemas

108. Investicinės pagalbos schemomis negali būti stipriai iškraipoma konkurencija ir prekyba. Net jei individualūs iškraipymai gali būti nedideli (su sąlyga, kad visos investicinės pagalbos sąlygos tenkinamos), visų schemų bendras iškraipomasis poveikis gali būti labai didelis. Gali būti iškraipomos produkcijos rinkos, nes sukuriama ar padidinami pertekliniai pajėgumai arba kai kurie pagalbos gavėjai įgyja didelę įtaką rinkoje, ją padidina ar išlaiko taip, kad būtų daromas neigiamas poveikis dinaminėms paskatomis. Be to, visa pagal schemas teikiama pagalba gali paskatinti perkelti ekonominę veiklą iš kitų EEE vietovių ir taip joms pakenkti. Jei schema skirta konkreitiems sektoriams, šių iškraipymų rizika dar didesnė.
109. Todėl valstybė narė turi įrodyti, kad šis neigiamas poveikis bus kuo mažesnis, atsižvelgdama į, pvz., susijusių projektų dydį, individualią ir bendrąją pagalbos sumą, numatomus pagalbos gavėjus ir tikslinių sektorių ypatybes. Kad Komisija galėtų įvertinti galimą neigiamą poveikį, valstybė narė galėtų pateikti turimus poveikio vertinimo ir ex post vertinimo, atlikto dėl ankstesnių panašių schemų, dokumentus.
110. Skirdama pagalbą individualiems projektams pagal schemą, pagalbą teikianti institucija turi patikrinti ir patvirtinti, kad ta pagalba neskatinama perkelti pagalbos iš regiono, kuriam taikomas didesnis ar toks pat regioninės pagalbos intensyvumas, kaip ir tiksliniame regione. Jei tokį investicinį projektą vykdo MVĮ, šį patikrinimą galima pagrįsti įmonės deklaracija, pateikta V priedo paraiškos formoje.
111. Komisija gali pareikalauti, kad valstybė narė apribotų tam tikrų schemų galiojimo trukmę (paprastai iki ketverių ar mažiau metų) ir atliktų jų vertinimą, kaip apibūdinta 4 skyriuje.

3.6.3. Individuali investicinė pagalba

3.6.3.1. Produkto rinkų iškraipymai

112. Kad būtų galima nustatyti ir įvertinti galimus konkurencijos ir prekybos iškraipymus, valstybės narės turėtų pateikti įrodymų, pagal kuriuos Komisija galėtų i) nustatyti

- susijusias produktų rinkas (t. y. produktus, kuriems turės įtakos pagalbos gavėjo veikla) ir ii) nustatyti atitinkamus konkurentus ir klientus (vartotojus).
113. Komisija šiuos galimus iškraipymus įvertins atsižvelgdama į įvairius kriterijus, pvz., susijusio produkto rinkos struktūrą, rinkos veiklos rezultatus (nuosmukį patirianti rinka arba auganti rinka), pagalbos gavėjo atranką, patekimo į rinką ir pasitraukimo iš rinkos kliūtis, produktų diferencijavimą.
 114. Jei įmonė nuolat naudojasi valstybės pagalba, galima daryti prielaidą, kad ji negali pati atlaikyti konkurencijos arba jai netinkamai suteikiamas pranašumas konkurentų atžvilgiu.
 115. Komisija išskiria dvi pagrindines neigiamo poveikio produktų rinkoms priežastis: i) labai padidinus pajėgumą jis tampa perteklinis arba jau perteklinis pajėgumas dar labiau padidinamas, ypač nuosmukį patiriančioje rinkoje ir ii) pagalbos gavėjas turi didelę įtaką rinkoje.
 116. Norėdama įvertinti, ar pagalba gali prisidėti kuriant arba išlaikant neveiksmingas rinkos struktūras, Komisija atsižvelgs į papildomą gamybos pajėgumą, kuris sukurtas įgyvendinant projektą, ir į tai, ar rinka veikia nepakankamai gerai.
 117. Jei nagrinėjama rinka auga, paprastai mažiau tikėtina, kad pagalba neigiamai paveiks dinamines paskatas ar netinkamai paskatins pasitraukti iš rinkos arba trukdys į ją patekti.
 118. Didesnį susirūpinimą kelia nuosmukį patiriančios rinkos. Šiuo atveju Komisija išskiria rinkas, kurios patiria ilgalaikį struktūrinį nuosmukį (t. y. kurių augimo tempas neigiamas) ir rinkas, kurių nuosmukis sąlyginis (t. y. augimo tempas teigiamas, tačiau nesiekiantis lyginamojo augimo tempo).
 119. Nepakankamas rinkos veiksmingumas paprastai vertinamas lyginant su praėjusių trejų metų EEE BVP prieš pradėdant įgyvendinti projektą (lyginamasis standartas); jį taip pat galima nustatyti remiantis prognozuojamu augimo tempu artimiausiais 3–5 metais. Rodikliai galėtų būti: numatomas būsimas atitinkamos rinkos augimas ir su juo susijusios tikėtinos pajėgumo panaudojimo normos ir tikėtinas pajėgumo padidėjimo poveikis konkurentams, nes šis padidėjimas iš dalies lems kainas ir pelno maržos dydį.
 120. Tam tikrais atvejais produkto rinkos augimas EEE gali būti netinkamas rodiklis pagalbos poveikiui įvertinti, ypač jeigu geografinė rinka yra pasaulinė arba EEE tų produktų gaminama ar vartojama palyginti nedaug. Tokiais atvejais Komisija vertins pagalbos poveikį rinkos struktūroms, visų pirma galimybę, kad dėl jos bus išstumti EEE gamintojai.
 121. Norėdama įvertinti, ar subjektas turi didelę įtaką rinkoje, Komisija atsižvelgs į pagalbos gavėjo padėtį iki pagalbos gavimo ir numatomą padėtį rinkoje pabaigus investicinį projektą. Komisija atsižvelgs į pagalbos gavėjo rinkos dalis ir jo konkurentų rinkos dalis bei kitus veiksnius, prireikus įskaitant, pvz., rinkos struktūrą, įvertins koncentraciją rinkoje, galimas patekimo kliūtis³⁷, pirkėjų galią³⁸ ir kliūtis plėstis ar pasitraukti.

³⁷

Šioms patekimo į rinką kliūtims priskiriamos teisinės kliūtys (visų pirma intelektualinės nuosavybės teisių apsauga), masto ir apimties ekonomijos, prieigos prie tinklų ir infrastruktūros kliūtys. Jeigu pagalba susijusi su rinka, kurioje pagalbos gavėjas yra įsitvirtinęs, galimos patekimo į rinką kliūtys gali dar

3.6.3.2. Vietos poveikis

122. 2 scenarijaus atvejais, kai nesuteikus pagalbos investicinis projektas būtų vykdomas regione, kuriam taikomas regioninės pagalbos intensyvumas toks pat arba didesnis nei tikslinio regiono, tai bus laikoma neigiamu poveikiu, kurio greičiausiai nepavyks atsverti teigiamais elementais, nes jis prieštarauja regioninės pagalbos esmei.
123. Jei pagalbos gavėjas nutraukia tapačią ar panašią veiklą kitoje EEE vietovėje ir ją perkelia į tikslinę vietovę, ir šį įvykį bei pagalbą sieja priežastinis ryšys, tai bus laikoma neigiamu poveikiu, kurio greičiausiai neatsvers jokie teigiami elementai.
124. Vertindama priemones, apie kurias pranešta, Komisija turėtų turėti visą būtiną informaciją, kad galėtų nuspręsti, ar dėl valstybės pagalbos smarkiai sumažėtų darbo vietų kitose EEE vietose.

3.6.4. Veiklos pagalbos schemas

125. Jei pagalba būtina ir proporcinga 3.1.3 poskyryje apibūdintam bendram tikslui, neigiamą tokios pagalbos poveikį greičiausiai atlygins teigiamas poveikis. Vis dėlto tam tikrais atvejais dėl pagalbos gali pasikeisti rinkos struktūra arba sektoriaus ar pramonės ypatybės, ir dėl šių pokyčių galėtų būti labai iškraipoma konkurencija, nes atsirastų kliūčių patekti į rinką arba iš jos pasitraukti, vartotojai rinktųsi pigesnius produktus ar būtų perkelti prekybos srautai. Tokiais atvejais neigiamo poveikio greičiausiai neatlygintų jokie teigiami elementai.
126. Komisija gali pareikalauti, kad valstybė narė apribotų tam tikrų schemų galiojimo trukmę (paprastai iki ketverių ar mažiau metų) ir atliktų jų vertinimą, kaip apibūdinta 4 skyriuje.

3.7. Skaidrumas

3.7.1. Schemas

127. Valstybė narė centrinėje interneto svetainėje skelbia bent šią informaciją apie valstybės pagalbos priemones: visą patvirtintos pagalbos schemas ir jos įgyvendinimo nuostatų tekstą, informaciją apie pagalbą teikiančią instituciją, atskirų pagalbos gavėjų pavadinimus, pagalbos sumą, pagalbos intensyvumą ir numatą projekto naudą regioninei plėtrai³⁹. Ši informacija skelbiama po to, kai priimamas sprendimas suteikti pagalbą, ir bent 10 metų yra neribotai prieinama plačiajai visuomenei⁴⁰.

3.7.2. Individuali pagalba

128. Individualios pagalbos atveju informacija, reikalaujama pagal 127 dalį, viešinama tokiomis pat sąlygomis kaip išdėstyta pirmiau.

labiau padidinti potencialią didelę pagalbos gavėjo įtaką rinkoje ir tikėtinus neigiamus tos įtakos rinkoje padarinius.

³⁸ Jeigu rinkoje veikia stiprūs pirkėjai, mažiau tikėtina, kad pagalbos gavėjas galėtų didinti kainas šiems pirkėjams.

³⁹ Kaip nustatyta 36 dalyje, pagalbą teikianti institucija turi patikrinti, ar subsidijuojamas projektas turi teigiamą poveikį ir, remdamasi pagalbos gavėjo pateiktais įrodymais, patvirtinti, kad juo bus prisidedama prie regioninės plėtos.

⁴⁰ Ši informacija turėtų būti reguliariai (pvz., kas šešis mėnesius) atnaujinama ir pateikiama nepatentuotais formatais.

4. VERTINIMAS

129. 111 ir 126 dalyse nurodytas vertinimas aprėpia šiuos klausimus: 1) ar patenkintos prielaidos ir sąlygos, dėl kurių buvo priimtas sprendimas dėl suderinamumo; 2) pagalbos priemonės veiksmingumas, atsižvelgiant į jos iš anksto nustatytus tikslus; 3) jos poveikis rinkoms ir konkurencijai bei tai, ar pagalbos schemos taikymo laikotarpį nebuvo netinkamo iškraipomojo poveikio, nesuderinamo su Sąjungos interesais.
130. Atsižvelgiant į tikslus ir nenorint nustatyti neproporcingos naštos valstybėms narėms ir mažesniems pagalbos projektams, ši nuostata taikoma tik pagalbos schemoms, kurių pagalbos biudžetai dideli, kurios turi naujoviškų bruožų ar kurias taikant numatomi dideli rinkų, technologijų ar reglamentavimo pokyčiai. Vertinimą atlieka ekspertas, nepriklausomas nuo valstybės pagalbą teikiančios institucijos ir taikantis bendrą metodiką⁴¹; vertinimas viešinamas. Vertinimas pateikiamas Komisijai taip, kad ji turėtų pakankamai laiko įvertinti galimą pagalbos schemos galiojimo pratęsimą, arba bet kuriuo atveju iki schemos galiojimo pabaigos. Tiksliai vertinimo aprėptis ir sąlygos nustatomos pagalbos priemonės patvirtinimo sprendime. Visose tolesnėse pagalbos priemonėse, kurių tikslas panašus, atsižvelgiama į to vertinimo rezultatus.

5. REGIONINĖS PAGALBOS ŽEMĖLAPIAI

131. Šiame skyriuje Komisija išdėsto kriterijus, pagal kuriuos nustatomos SESV 107 straipsnio 3 dalies a ir c punktų sąlygas tenkinančios vietovės. Šias sąlygas tenkinančios vietovės turi būti nurodytos regioninės pagalbos žemėlapyje, apie kurį Komisijai pranešama, kad ji galėtų jį patvirtinti prieš tai, kai bus galima skirti regioninę pagalbą apibrėžtoje vietovėje esančioms įmonėms. Be to, žemėlapiuose nurodomas toms vietovėms taikytinas didžiausias pagalbos intensyvumas.

5.1. Tinkamų finansuoti regioninės pagalbos priemonėmis vietovių gyventojų aprėptis

132. Kadangi skiriant regioninę valstybės pagalbą iš esmės nukrypstama nuo bendrojo valstybės pagalbos uždraudimo, nustatyto SESV 107 straipsnio 1 dalyje, Komisija mano, kad suminė bendra a ir c punktų vietovių Sąjungoje gyventojų aprėptis turi būti mažesnė nei neapibrėžtų vietovių. Todėl šių apibrėžtų vietovių bendroji aprėptis turėtų būti kur kas mažesnė nei 50 proc. viso Sąjungos gyventojų skaičiaus.
133. 2007–2013 m.⁴² nacionalinės regioninės pagalbos teikimo gairėse nurodyta, kad bendra a ir c punktų vietovių aprėptis turi sudaryti 42 proc. ES-25 (45,5 proc. ES-27) gyventojų skaičiaus. Komisija mano, kad šios pradinės bendros gyventojų aprėpties lygis absoliučiajia verte turėtų būti taikomas toliau.
134. Taigi, bendros a ir c vietovių viršutinė aprėpties riba yra [42 proc.] ES-27 gyventojų skaičiaus 2014–2020 m. laikotarpiu⁴³.

⁴¹ Šią bendrą metodiką gali nustatyti Komisija.

⁴² OL C 54, 2006 3 4, p. 13.

⁴³ Ši riba nustatyta taikant 2010 m. gyventojų skaičiaus duomenis. Kroatijai įstojus į ES riba bus [...] proc. ES-28 gyventojų skaičiaus.

5.2. 107 straipsnio 3 dalies a punkto leidžianti nukrypti nuostata

135. SESV 107 straipsnio 3 dalies a punkte nustatyta, kad „pagalba, skirta regionų, kuriuose yra neįprastai žemas gyvenimo lygis arba didelis nedarbas, taip pat ir 349 straipsnyje nurodytų regionų, atsižvelgiant į jų struktūrinę, ekonominę ir socialinę padėtį, ekonominei plėtrai skatinti“ gali būti laikoma suderinama su vidaus rinka. Pasak Teisingumo Teismo, „[107] straipsnio 3 dalies a punkto leidžiančioje nukrypti nuostatoje vartojami žodžiai „neįprastai“ ir „didelis“ rodo, kad ji taikoma tik toms sritims, kurių ekonominė padėtis yra ypač nepalanki, palyginti su [Sajunga] apskritai“⁴⁴.
136. Komisija mano, kad SESV 107 straipsnio 3 dalies a punkte nustatytas sąlygas tenkina NUTS 2 lygio regionai⁴⁵, kurių bendrasis vidaus produktas (BVP) vienam gyventojui nesiekia 75 proc. Sąjungos vidurkio⁴⁶.
137. Atitinkamai valstybė narė gali apibrėžti šias vietas kaip a punkto vietas:
- (a) NUTS 2 lygio regionus, kurių BVP vienam gyventojui perkamosios galios standartais (PGS)⁴⁷ nesiekia 75 proc. ES-27 vidurkio (pagrįsto trejų pastarųjų metų, kurių duomenis Eurostatas turi, vidurkiu⁴⁸);
 - (b) SESV 349 straipsnyje nurodytus regionus (toliau – atokiausi regionai)⁴⁹.
138. Kiekvienos valstybės narės finansuoti tinkamos a punkto vietovės išvardijamos I priede.

5.3. 107 straipsnio 3 dalies c punkto leidžianti nukrypti nuostata

139. Remiantis SESV 107 straipsnio 3 dalies c punktu, su vidaus rinka suderinama gali būti laikoma „pagalba, skirta tam tikros ekonominės veiklos rūšių arba tam tikrų ekonomikos sričių plėtrai skatinti, jei ji netrikdo prekybos sąlygų taip, kad prieštarautų bendram interesui“. Teisingumo Teismas teigia, kad „[107 straipsnio 3

⁴⁴ 1987 m. spalio 14 d. sprendimas byloje 248/84 *Vokietija prieš Komisiją* (Rink. 1987, p. 4013, 19 punktas); 1997 m. sausio 14 d. sprendimas byloje C-169/95, *Ispanija prieš Komisiją* (Rink. 1997, p. I-4036, 15 punktas) ir 2002 m. kovo 7 d. sprendimas byloje C-310/99, *Italija prieš Komisiją* (Rink. 2002, p. I-2289, 77 punktas).

⁴⁵ 2007 m. vasario 1 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 105/2007 iš dalies keičiantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1059/2003 dėl bendro teritorinių statistinių vienetų klasifikatoriaus (NUTS) nustatymo priedus (OL L 39, 2007 2 10, p. 1) ir 2008 m. vasario 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 176/2008, iš dalies keičiantis Reglamentą (EB) Nr. 1059/2003 dėl bendro teritorinių statistinių vienetų klasifikatoriaus (NUTS) nustatymo, į Europos Sąjungą įstojus Bulgarijai ir Rumunijai (OL L 61, 2008 3 5, p. 1). Šiose gairėse naudojami duomenys pagrįsti NUTS 2006 nomenklatūra.

⁴⁶ Nuoroda į regionus, kurių BVP vienam gyventojui nesiekia 75 proc. [Bendrijos] vidurkio, pateikta Komisijos komunikate dėl 92 straipsnio 3 dalies a ir c punktų taikymo regioninei pagalbai metodo (OL C 212, 1988 8 12, p. 2).

⁴⁷ Visur toliau šiose gairėse BVP nurodomas perkamosios galios standartais (PGS).

⁴⁸ 2008–2010 m. duomenys. Visur toliau BVP vienam gyventojui duomenys ES-27 vidurkio atžvilgiu pagrįsti Eurostato regioninių 2008–2010 m. duomenų vidurkiu.

⁴⁹ Šiuo metu: Gvadelupa, Prancūzijos Gviana, Martinika, Reunjonas, Sen Martenas, Azorai, Madeira ir Kanarų salos. Kaip nustatyta 2010 m. spalio 29 d. Europos Vadovų Tarybos sprendime (2010/718/ES), kuriuo iš dalies keičiamas Sen Bartelemi salos statusas Europos Sąjungos atžvilgiu (OL L 325, 2010 12 9, p. 4), nuo 2012 m. sausio 1 d. Sen Bartelemi sala laikoma ne atokiausiu regionu, o užjūrio šalimi arba teritorija, nurodyta SESV ketvirtojoje dalyje. Kaip nustatyta 2012 m. liepos 11 d. Europos Vadovų Tarybos sprendime (2012/419/ES), kuriuo iš dalies keičiamas Majoto statusas Europos Sąjungos atžvilgiu (OL L 204, 2012 7 31, p. 131), nuo 2014 m. sausio 1 d. Majotas laikomas ne užjūrio šalimi arba teritorija, o atokiausiu regionu.

dalis c punkto] leidžianti nukrypti nuostata [...] suteikia galimybę plėtoti tam tikras sritis, neapsiribojant [107 straipsnio 3 dalies a punkte] nustatytomis ekonominėmis sąlygomis, jei tokia pagalba „netrikdo prekybos sąlygų taip, kad prieštarautų bendram interesui“. Ši nuostata suteikia Komisijai teisę patvirtinti pagalbą, skirtą remti valstybės narės vietovių, kurios turi nepalankias sąlygas, palyginti su nacionaliniu vidurkiu, ekonominę plėtrą⁵⁰.

140. Bendrosios Sąjungos c punkto vietovių aprėpties viršutinė riba (toliau – c punkto aprėptis) gaunama atėmus finansuoti tinkamų Sąjungos a vietovių gyventojų skaičių iš 134 dalyje nustatytos bendros aprėpties ribos.
141. C punkto vietovės skirstomos į dvi kategorijas:
 - (a) vietovės, tenkinančios tam tikras iš anksto nustatytas sąlygas, kurias valstybė narė gali apibrėžti kaip c punkto vietoves be papildomo pagrindimo (toliau – iš anksto nustatytos c punkto vietovės);
 - (b) vietovės, kurias valstybė narė gali savo iniciatyva apibrėžti kaip c punkto vietoves, jei ji įrodo, kad šios vietovės atitinka tam tikrus socialinius ir ekonominius kriterijus (toliau – iš anksto nenustatytos c punkto vietovės).

5.3.1. Iš anksto nustatytos c punkto vietovės

5.3.1.1. Konkretus c punkto aprėpties paskirstymas iš anksto nustatytoms c punkto vietovėms

142. Komisija mano, kad kiekvienos valstybės narės, norinčios kaip c punkto vietoves apibrėžti vietoves, kurios pagal ankstesnę regioninės pagalbos žemėlapi (2011–2013 m.⁵¹) buvo apibrėžtos kaip a punkto vietovės, ir kurių BVP vienam gyventojui tebėra kur kas mažesnis nei ES-27 vidurkis, c punkto aprėptis turi būti pakankama.
143. Komisija taip pat mano, kad kiekvienos valstybės narės, norinčios apibrėžti mažo gyventojų tankio⁵² vietoves kaip c punkto vietoves, c punkto aprėptis turi būti pakankama.
144. Todėl toliau išvardytos vietovės laikomos iš anksto nustatytomis c punkto vietovėmis:
 - (a) ankstesnės a punkto vietovės, kurių BVP vienam gyventojui nesiekia 90 proc. ES-27 vidurkio: NUTS 2 lygio regionai, apibrėžti kaip a punkto vietovės 2011–2013 m., kurių BVP vienam gyventojui nesiekia 90 proc. ES-27 vidurkio;
 - (b) retai apgyvendintos vietovės: NUTS 3 lygio regionai, kurių gyventojų tankis mažesnis nei 12,5 gyv./km² (remiantis 2010 m. Eurostato gyventojų tankio duomenimis).
145. Kiekvienai susijusiai valstybei narei priskiriama tam tikra c punkto aprėpties dalis, atitinkanti tos valstybės narės iš anksto nustatytų c punkto vietovių gyventojų

⁵⁰ 1987 m. spalio 14 d. sprendimas byloje 248/84 *Vokietija prieš Komisiją* (Rink. 1987, p. 4036, 19 punktas).

⁵¹ 2011 m. a punkto vietovių sąrašas buvo iš dalies pakeistas (plg. Komisijos komunikatą dėl valstybės pagalbos statuso peržiūros ir aukščiausios pagalbos ribos statistinio poveikio regionams toliau nurodytuose Nacionalinės regioninės valstybės pagalbos žemėlapuose 2011 1 1– 2013 12 31 (OL C 222, 2010 8 17, p. 2)).

⁵² Galimybė valstybės narėms apibrėžti mažo gyventojų tankio vietoves kaip c punkto vietoves buvo nustatyta Komisijos pranešime valstybės narėms ir kitoms suinteresuotosioms šalims dėl Komunikato dėl 93 straipsnio 3 dalies a ir c punktų taikymo regioninei pagalbai metodo II dalies pakeitimo (OL C 364, 1994 12 20, p. 8). Šia nuostata bendra aprėptis padidinama iki [...] proc.

skaičių. Konkrečiai priskirta iš anksto nustatyto c punkto aprėpties dalis gali būti naudojama tik iš anksto nustatytoms c punkto vietovėms apibrėžti. Kiekvienos valstybės narės konkrečiai priskirta iš anksto nustatytos c punkto aprėpties dalis nustatyta I priede.

5.3.1.2. Iš anksto nustatytų c punkto vietovių apibrėžimas

146. Valstybė narė gali apibrėžti iš anksto nustatytas c punkto vietoves, nurodytas 144 dalyje, kaip c punkto vietoves.
147. Retai apgyvendintų vietovių atveju valstybė narė iš esmės turėtų apibrėžti kaip c punkto vietoves NUTS 3 lygio regionus, kurių gyventojų tankis mažesnis nei 12,5 gyv./km². Tačiau valstybė narė gali šioms vietovėms priskirti NUTS 3 lygio regionų dalis, kurių 1 km² gyvena mažiau nei 12,5 gyv. arba kitas su šiais NUTS 3 lygio regionais besiribojančias vietoves, jei jų 1 km² gyvena mažiau nei 12,5 gyv. ir dėl to nepadidėja konkreti priskirta c punkto aprėpties dalis, nurodyta 143 dalyje, 144 dalies (dd) punkte ir 145 dalyje.

5.3.2. Iš anksto nenustatytos c punkto vietovės

5.3.2.1. Iš anksto nenustatytų c punkto vietovių aprėpties paskirstymas tarp valstybių narių

148. Iš anksto nenustatytų Sąjungos c punkto vietovių bendrosios aprėpties viršutinė riba gaunama atėmus finansuoti tinkamų a punkto vietovių ir iš anksto nustatytų c punkto vietovių gyventojų skaičių iš 134 dalyje nustatytos bendros aprėpties viršutinės ribos. Iš anksto nenustatytų c punkto vietovių aprėptis paskirstoma tarp valstybių narių (išskyrus tas valstybes nares, kurių visa teritorija yra tinkama finansuoti kaip a punkto vietovė), taikant II priede nustatytą metodą.

5.3.2.2. Apsauginė sąlyga ir mažiausia būtina gyventojų aprėptis

149. Kad būtų užtikrintas regioninių pagalbos žemėlapių tęstinumas ir tam tikras veiklos mastas visose valstybėse narėse, Komisija mano, kad visos valstybės narės neturėtų daugiau nei per pusę sumažinti savo bendrosios aprėpties, palyginti su ankstesniu laikotarpiu, ir turėtų užtikrinti mažiausią būtiną gyventojų aprėptį.
150. Atitinkamai, nukrypstant nuo 134 dalyje nustatytos bendros aprėpties viršutinės ribos⁵³, visose susijusiose valstybėse narėse c punkto aprėptis padidinama tiek, kad bendroji a ir c punktų aprėptis nesumažėtų daugiau nei 50 proc., palyginti su 2007–2013 m., ir kad visose valstybėse narėse gyventojų aprėptis sudarytų bent 7,5 proc. visų šalies gyventojų.
151. Iš anksto nenustatytų c punkto vietovių aprėptis, įskaitant apsauginę sąlygą ir mažiausią būtiną gyventojų aprėptį, kiekvienos valstybės narės atžvilgiu nustatytos I priede.

5.3.2.3. Iš anksto nenustatytų c punkto vietovių apibrėžimas

152. Komisija mano, kad kriterijai, pagal kuriuos valstybės narės apibrėžia c punkto vietoves, turėtų atitikti situaciją, kai regioninės pagalbos skyrimas gali būti pagrįstas, įvairovė. Todėl kriterijai turėtų būti susiję su tam tikromis socialinėmis, ekonominėmis, geografinėmis ar struktūrinėmis problemomis ir užtikrinti pakankamą apsaugą nuo neigiamo, bendram interesui prieštaraujančio regioninės pagalbos poveikio prekybos sąlygoms.

⁵³

Šia nuostata bendra aprėptis padidinama iki [...] proc. ES-27 gyventojų skaičiaus.

153. Atitinkamai valstybė narė gali kaip c punkto vietoves apibrėžti iš anksto nenustatytas c punkto vietoves, remdamasi šiais kriterijais:
- (a) 1 kriterijus: besiribojančios bent 100 000 gyventojų vietovės⁵⁴, esančios NUTS 2 arba 3 lygio regionuose, kurių:
 - BVP vienam gyventojui nesiekia ES-27 vidurkio arba
 - nedarbo lygis viršija 115 proc. nacionalinio vidurkio⁵⁵.
 - (b) 2 kriterijus: NUTS 3 lygio regionai, kurių gyventojų skaičius nesiekia 100 000 ir kurių:
 - BVP vienam gyventojui nesiekia ES-27 vidurkio arba
 - nedarbo lygis viršija 115 proc. nacionalinio vidurkio.
 - (c) 3 kriterijus: salos ir besiribojančios vietovės, kurioms būdinga panaši geografinė atskirtis (pvz., pusiasaliai arba kalnų vietovės) ir kurių:
 - BVP vienam gyventojui nesiekia ES-27 vidurkio⁵⁶ arba
 - nedarbo lygis viršija 115 proc. nacionalinio vidurkio⁵⁷, arba
 - gyventojų skaičius nesiekia 5 000.
 - (d) 4 kriterijus: NUTS 3 lygio regionai arba jų dalys, sudarančios besiribojančias teritorijas, gretimas a punkto vietai arba turinčias sausumos sieną su Europos ekonominei erdvei (EEE) arba Europos laisvosios prekybos asociacijai (ELPA) nepriklausančia šalimi.
 - (e) 5 kriterijus: bent 50 000 gyventojų besiribojančios vietovės⁵⁸, kuriose vykdomi dideli struktūriniai pakeitimai arba kurios patiria didelį santykinį nuosmukį, jei šios vietovės nėra NUTS 3 lygio regionuose arba besiribojančiose vietovėse, atitinkančiose priskyrimo iš anksto nustatytoms vietovėms sąlygas arba 1–4 kriterijus. Valstybė narė turi įrodyti, kad taikytinos sąlygos patenkintos, palygindama atitinkamų vietovių padėtį ir kitų panašių Sąjungos vietovių padėtį, remdamasi socialiniais ir ekonominiais rodikliais.
154. Taikant 153 dalyje nurodytus kriterijus, besiribojančios vietovės yra besiribojančios vietos administracinio vieneto 2 lygio (LAU 2)⁵⁹ vietovės arba grupė besiribojančių

⁵⁴ Šis gyventojų ribinis dydis mažinamas iki 50 000, jei valstybės narės iš anksto nenustatytų c punkto vietovių gyventojų aprėptis yra mažesnė nei 1 mln., arba iki 10 000, jei visas valstybės narės gyventojų skaičius nesiekia 1 mln.

⁵⁵ Nedarbo apskaičiavimai turėtų būti pagrįsti regioniniais Eurostato duomenimis, taikant pastarųjų trejų metų, kurių duomenys prieinami, vidurkį (tuo metu, kai pranešama apie regioninės pagalbos žemėlapi). Išskyrus tuos atvejus, kai nurodyta kitaip, ši nuostata taikoma visais atvejais, kai toliau nurodomas nedarbo lygio ir nacionalinio vidurkio santykis.

⁵⁶ Nustatydamas, ar tokių salų ir besiribojančių vietovių BVP vienam gyventojui nesiekia ES-27 vidurkio, valstybė narė gali naudoti jos nacionalinės statistikos tarnybos ar kitų pripažintų šaltinių pateiktus duomenis.

⁵⁷ Nustatydamas, ar tokių salų ir besiribojančių vietovių nedarbo lygis viršija 115 proc. nacionalinio vidurkio, valstybė narė gali naudoti jos nacionalinės statistikos tarnybos ar kitų pripažintų šaltinių pateiktus duomenis.

⁵⁸ Šis gyventojų ribinis dydis mažinamas iki 25 000, jei valstybės narės iš anksto nenustatytų c punkto vietovių gyventojų aprėptis yra mažesnė nei 1 mln., arba iki 10 000, jei visas valstybės narės gyventojų skaičius nesiekia 1 mln.

⁵⁹ Ši nuostata taikoma LAU 1 lygio vietovėms, jei jų gyventojų skaičius mažesnis nei LAU 2 lygio vietovėje, kurios dalį jos sudaro.

LAU 2 lygio vietovių. LAU 2 lygio vietovių grupė laikoma besiribojančia vietoje, jei kiekviena iš grupės vietovių turi administracinę sieną su kita tos grupės vietoje. Jei vienos ar kelių iš tokios grupės LAU 2 lygio vietovių gyventojų skaičius viršija mažiausią gyventojų skaičių, būtina besiribojančioms vietovėms pagal 1 arba 5 kriterijus (įskaitant sumažintus gyventojų skaičiaus ribinius dydžius pagal šiuos kriterijus), valstybė narė gali apibrėžti tik šių vietovių dalis, jei kiekvienos dalies gyventojų skaičius sudaro bent 75 proc. mažiausio gyventojų skaičiaus, būtino pagal taikytiną kriterijų.

155. Atitiktis kiekvienai valstybei narei nustatyta gyventojų aprėpčiai vertinama remiantis naujausiais atitinkamų vietovių viso gyventojų skaičiaus duomenimis, paskelbtais nacionalinės statistikos tarnybos.

5.4. Didžiausias pagalbos intensyvumas, taikytinas regioninei investicinei pagalbai

156. Komisija mano, kad nustatant didžiausią pagalbos intensyvumą, taikytiną regioninei investicinei pagalbai, turi būti atsižvelgiama į Sąjungos regionų išsivystymo lygio skirtumų pobūdį ir mastą. Todėl pagalbos intensyvumas a punkto vietovėse turėtų būti didesnis nei c punkto vietovėse.

5.4.1. Didžiausias pagalbos intensyvumas a punkto vietovėse

157. A punkto vietovių pagalbos intensyvumas neturi viršyti:
- (a) 50 proc. BSE NUTS 2 lygio regionuose, kurių BVP vienam gyventojui nesiekia 45 proc. ES-27 vidurkio;
 - (b) 35 proc. BSE NUTS 2 lygio regionuose, kurių BVP vienam gyventojui yra 45–60 proc. ES-27 vidurkio;
 - (c) 25 proc. BSE NUTS 2 lygio regionuose, kurių BVP vienam gyventojui viršija 60 proc. ES-27 vidurkio.
158. 157 dalyje nustatytą didžiausią pagalbos intensyvumą galima padidinti ne daugiau kaip 10 procentinių punktų atokiausiuose regionuose, kurių BVP vienam gyventojui nesiekia 75 proc. ES-27 vidurkio, arba ne daugiau kaip 5 procentiniais punktais kituose atokiausiuose regionuose.
159. 157 dalyje nustatytą didžiausią pagalbos intensyvumą galima padidinti ne daugiau kaip 20 procentinių punktų mažosioms įmonėms arba ne daugiau kaip 10 procentinių punktų vidutinėms įmonėms.

5.4.2. Didžiausias pagalbos intensyvumas c punkto vietovėse

160. Kaip minėta 9 dalyje, Komisija mano, kad c punkto vietovėse tiesioginis neigiamas regioninės investicinės pagalbos didelėms įmonėms poveikis greičiausiai bus didesnis nei bet koks teigiamas poveikis. Todėl regioninė investicinė pagalba c punkto vietovėse turėtų būti teikiama tik MVĮ.
161. Atitinkamai, c punkto vietovėse pagalbos intensyvumas iš esmės neturi viršyti 30 proc. BSE (mažosioms įmonėms) arba 20 proc. BSE (vidutinėms įmonėms).
162. Ankstesnėse a punkto vietovėse, kurių BVP vienam gyventojui nesiekia 90 proc. ES-27 vidurkio, pagalbos intensyvumas gali būti padidintas ne daugiau kaip 5 procentiniais punktais nuo 2014 m. sausio 1 d. iki 2017 m. gruodžio 31 d.
163. Jei c punkto vietovė gretima a punkto vietai, didžiausias pagalbos intensyvumas, leidžiamas toje c punkto vietovėje, gali būti padidintas tiek, kiek yra būtina, kad abiejų vietovių pagalbos intensyvumo skirtumas neviršytų 15 procentinių punktų.

5.5. Pranešimas ir suderinamumo patvirtinimas

164. Paskelbus šias gaires *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*, kiekviena valstybė narė turėtų nedelsdama pateikti Komisijai regioninės pagalbos žemėlapi, taikytiną nuo 2014 m. sausio 1 d. iki 2020 m. gruodžio 31 d. Kiekviename pranešime turi būti III priede nustatyta forma pateikiama reikiama informacija.
165. Komisija šiuos pranešimus nagrinėja, remdamasi šiomis gairėmis. Išnagrinėjusi pranešimus Komisija priima sprendimus, kuriais patvirtinama po vieną kiekvienos valstybės narės regioninės pagalbos žemėlapi. Kiekvienas regioninės pagalbos žemėlapis skelbiamas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* ir sudaro neatskiriamą regioninės pagalbos gairių dalį.

5.6. Pakeitimai

5.6.1. Gyventojų aprėpties rezervas

166. Savo iniciatyva valstybė narė gali nuspręsti nustatyti šalies gyventojų aprėpties rezervą, sudarytą iš skirtumo tarp tos valstybės narės nacionalinės viršutinės aprėpties ribos, priskirtos Komisijos⁶⁰, ir jos regioninės pagalbos žemėlapyje apibrėžtų a ir c punktų vietovių aprėpties.
167. Jei valstybė narė nusprendžia nustatyti tokį rezervą, ji gali bet kuriuo metu juo pasinaudoti ir papildyti savo žemėlapi naujomis c punkto vietovėmis, kol nepasiekama nacionaline viršutine aprėpties riba. Tam valstybė narė gali naudoti naujausius turimus socialinius ir ekonominius duomenis, gautus iš jos nacionalinės statistikos tarnybos ar kitų pripažintų šaltinių. Susijusių c punkto vietovių gyventojų skaičius nustatomas pagal gyventojų skaičiaus duomenis, naudotus rengiant pradinį žemėlapi.
168. Norėdama naudoti gyventojų aprėpties rezervą, valstybė narė turi pranešti apie tai Komisijai prieš įgyvendindama šiuos pakeitimus.

5.6.2. C punkto vietovių laikotarpio vidurio peržiūra

169. 2017 m. Komisija atliks c punkto vietovių laikotarpio vidurio peržiūrą.
170. Nuo 2018 m. sausio 1 d. iki 2020 m. gruodžio 31 d. valstybė narė gali iš dalies keisti jos regioninės pagalbos žemėlapyje pateiktą c punkto vietovių sąrašą (laikydamosi nacionalinės c punkto viršutinės aprėpties ribos, pagal žemėlapi parengti naudotus gyventojų skaičiaus duomenis). Šie pakeitimai negali viršyti 50 proc. kiekvienos valstybės narės c punkto aprėpties.
171. Tam valstybė narė gali naudoti BVP vienam gyventojui ir nedarbo lygio duomenis, gautus iš jų nacionalinių statistikos tarnybų ar kitų pripažintų šaltinių, būtent pastarųjų trejų metų, kurių duomenys prieinami, vidurkius (tuo metu, kai pateikiamas iš dalies pakeistas žemėlapis). Susijusių c punkto vietovių gyventojų skaičius nustatomas pagal gyventojų skaičiaus duomenis, naudotus rengiant pradinį žemėlapi.
172. Apie tokius pakeitimus valstybė narė privalo pranešti Komisijai prieš juos įgyvendinama ir ne vėliau kaip 2017 m. balandžio 1 d.

⁶⁰

Plg. II priedą.

6. ĮSIGALIOJIMAS IR TAIKYMAS

173. Šios gairės įsigalioja jų paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* dieną. Komisija šias gaires taikys vertindama visos po 2013 m. gruodžio 31 d. skirtinos regioninės pagalbos suderinamumą. Neteisėtai iki 2014 m. sausio 1 d. skirta ar skirtina regioninė pagalba bus vertinama pagal taisykles, galiojančias tos pagalbos skyrimo dieną.
174. Kadangi pranešimai apie regioninės pagalbos schemas arba apie pagalbos priemones, skirtinas po 2013 m. gruodžio 31 d., turi būti suderinti su regioninės pagalbos žemėlapiu, paprastai jie negali būti laikomi išsamiais, kol 5.5 poskyryje nurodyta tvarka nepriimamas atitinkamos valstybės narės regioninės pagalbos žemėlapis. Todėl Komisija paprastai nenagrinės pranešimų apie regioninės pagalbos schemas, kurios turi būt taikomos po 2013 m. gruodžio 31 d., arba pagalbą, skirtiną po šios datos, kol nebus priimtas atitinkamos valstybės narės regioninės pagalbos žemėlapis.
175. Komisija mano, kad dėl šių gairių įgyvendinimo labai pasikeis regioninei pagalbai taikytinos taisyklės visoje ES. Be to, atsižvelgiant į pasikeitusias ES ekonomines ir socialines sąlygas, reikia peržiūrėti visų rūšių regioninės pagalbos schemų, įskaitant tiek investicinės pagalbos, tiek veiklos pagalbos schemas, tolesnį pagrįstumą ir veiksmingumą. Todėl Komisija siūlo valstybėms narėms šias tinkamas priemones pagal SESV 108 straipsnio 1 dalį:
- valstybės narės apriboja visų esamų regioninės pagalbos schemų, kurioms netaikomos bendrosios išimtys, ir visų regioninės pagalbos žemėlapių taikymo trukmę ir taiko tas schemas ir žemėlapius tik pagalbai, skirtinai iki 2013 m. gruodžio 31 d. (imtinai);
 - valstybės narės iš dalies pakeičia kitas esamas horizontaliosios pagalbos schemas, pagal kurias pagalbai, skirtai pagalbą gaunančiose vietovėse vykdomiems projektams, taikoma speciali tvarka, kad būtų užtikrinta, jog po 2013 m. gruodžio 31 d. skirtina pagalba atitiktų regioninės pagalbos žemėlapi, galiojantį pagalbos skyrimo dieną;
 - valstybės narės iki 2013 m. [...] patvirtina pritariančios minėtiems pasiūlymams.
176. Reikėtų pažymėti, kad regioninės pagalbos schemas, kurioms taikomos bendrosios išimtys pagal Bendrosios išimties reglamentą Nr. 800/2008 (BIR)⁶¹ ir Bendrosios išimties reglamentą, taikomą regioninei investicinei pagalbai⁶², galioja iki 2013 m. pabaigos ir kad pereinamasis šešių mėnesių laikotarpis, numatytas tam tikroms schemoms, kurioms taikomos bendrosios išimtys pagal BIR jam nustojus galioti, netaikomas regioninei pagalbai.

7. PERŽIŪRA

177. Komisija gali nuspręsti bet kuriuo metu peržiūrėti arba iš dalies pakeisti šias gaires, jei tai būtų reikalinga dėl priežasčių, susijusių su konkurencijos politika, arba

⁶¹ 2008 m. rugpjūčio 6 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 800/2008, skelbiantis tam tikrų rūšių pagalbą, suderinamą su bendrąja rinka taikant Sutarties 87 ir 88 straipsnius (Bendrasis bendrosios išimties reglamentas), OL L 214, 2008 8 9, p. 3.

⁶² 2006 m. spalio 24 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 1628/2006 dėl Sutarties 87 ir 88 straipsnių taikymo nacionalinei regioninei investicinei pagalbai (Regioninės pagalbos bendrosios išimties reglamentas), OL L 302, 2006 11 1, p. 29.

atsižvelgiant į kitas ES politikos sritis ir tarptautinius įsipareigojimus.

I priedas

2014–2020 m. regioninės pagalbos aprėptis pagal valstybę narę

Belgija	NUTS regionai	BVP ⁶³	Gyventojų skaičius ⁶⁴
Iš anksto nustatytos c punkto vietovės (ankstesnės a punkto vietovės ⁶⁵)	BE32 Prov. Hainaut	##,##	##,##
Iš anksto nenustatytos c punkto vietovės	—	—	##,##
Bendra gyventojų aprėptis 2014–2020 m.	—	—	##,##
Bulgarija	NUTS regionai	BVP	Gyventojų skaičius
A punkto vietovės	BG31 Severozapaden	##,##	##,##
	BG32 Severentsentralen	##,##	##,##
	BG33 Severoiztochen	##,##	##,##
	BG34 Yugoiztochen	##,##	##,##
	BG41 Yugozapaden	##,##	##,##
	BG42 Yuzhentsentralen	##,##	##,##
Bendra gyventojų aprėptis 2014–2020 m.	—	—	100,0
Čekija	NUTS regionai	BVP	Gyventojų skaičius
A punkto vietovės	CZ02 StředníČechy	##,##	##,##
	CZ03 Jihozápad	##,##	##,##
	CZ04 Severozápad	##,##	##,##
	CZ05 Severovýchod	##,##	##,##
	CZ06 Jihovýchod	##,##	##,##

⁶³ BVP vienam gyventojui, išreikšto PGS, 2008–2010 m. vidurkis (ES-27 = 100 %).

⁶⁴ Šalies gyventojų procentinis dydis (2010 m. gyventojų skaičiaus duomenys).

⁶⁵ Ankstesnės a punkto vietovės, kurių BVP vienam gyventojui nesiekia 90 proc. ES-27 vidurkio. [Pastaba. Šiame priede iš anksto nustatytos c punkto vietovės vertinamos pagal 2007–2009 m. BVP vienam gyventojui duomenis (ES-27 vidurkio 90 proc. ribinio dydžio atžvilgiu) ir Eurostato 2009 m. gyventojų tankio duomenimis.]

	CZ07 Střední Morava	##,##	##,##
	CZ08 Moravskoslezsko	##,##	##,##
Bendra gyventojų aprėptis 2014–2020 m.	—	—	##,##

Danija	NUTS regionai	BVP	Gyventojų skaičius
Iš anksto nenustatytos c punkto vietovės	—	—	##,##
Bendra gyventojų aprėptis 2014–2020 m.	—	—	##,##

Vokietija	NUTS regionai	BVP	Gyventojų skaičius
Iš anksto nustatytos c punkto vietovės (ankstesnės a punkto vietovės)	DE41 Brandenburg - Nordost	##,##	##,##
	DE80 Mecklenburg-Vorpommern	##,##	##,##
	DED1 Chemnitz	##,##	##,##
	DED2 Dresden	##,##	##,##
	DEE0 Sachsen-Anhalt	##,##	##,##
	DEG0 Thüringen	##,##	##,##
Iš anksto nenustatytos c punkto vietovės	—	—	##,##
Bendra gyventojų aprėptis 2014–2020 m.	—	—	##,##

Estija	NUTS regionai	BVP	Gyventojų skaičius
A punkto vietovės	EE00 Eesti	##,##	100,0
Bendra gyventojų aprėptis 2014–2020 m.	—	—	100,0

Airija	NUTS regionai	BVP	Gyventojų skaičius
Iš anksto nenustatytos c punkto vietovės	—	##,##	##,##
Bendra gyventojų aprėptis 2014–2020 m.	—	—	##,##

Graikija	NUTS regionai	BVP	Gyventojų skaičius
A punkto vietovės	GR11	##,##	##,##

	AnatolikiMakedoniaThraki		
	GR12 KentrikiMakedonia	##,##	##,##
	GR14 Thessalia	##,##	##,##
	GR21 Ipeiros	##,##	##,##
	GR23 DytikiEllada	##,##	##,##
Iš anksto nustatytos c punkto vietovės (ankstesnės a punkto vietovės)	GR13 DytikiMakedonia	##,##	##,##
	GR22 Ionia Nisia	##,##	##,##
	GR25 Peloponnisos	##,##	##,##
	GR41 VoreioAigaio	##,##	##,##
	GR43 Kriti	##,##	##,##
Iš anksto nustatytos c punkto vietovės (retai apgyvendintos vietovės)	GR243 Evrytania	—	##,##
Iš anksto nenustatytos c punkto vietovės	—	—	##,##
Bendra gyventojų aprėptis 2014–2020 m.	—	—	##,##

Ispanija	NUTS regionai	BVP	Gyventojų skaičius
A punkto vietovės	ES43 Extremadura	##,##	##,##
	ES70 Canarias	##,##	##,##
Iš anksto nustatytos c punkto vietovės (ankstesnės a punkto vietovės)	ES42 Castilla-la Mancha	##,##	##,##
	ES61 Andalucia	##,##	##,##
Iš anksto nustatytos c punkto vietovės (retai apgyvendintos vietovės)	ES242 Teruel	—	##,##
	ES417 Soria	—	##,##
Iš anksto nenustatytos c punkto vietovės	—	—	##,##
Bendra gyventojų aprėptis 2014–2020 m.	—	—	##,##

Prancūzija	NUTS regionai	BVP	Gyventojų skaičius
A punkto vietovės	FR91 Guadeloupe	##,##	##,##
	FR92 Martinique	##,##	##,##
	FR93 Guyane	##,##	##,##
	FR94 Réunion	##,##	##,##
	Saint-Martin *	:	:
	Mayotte *	:	:
Iš anksto nenustatytos c punkto vietovės	—	—	##,##
Bendra gyventojų aprėptis 2014–2020 m.	—	—	##,##

m.			
* Sen Martenas ir Majotas yra atokiausi regionai, tačiau jie neįtraukti į 2006 m. NUTS nomenklatūrą, nes jų administracinis statusas pagal nacionalinę teisę buvo pakeistas atitinkamai 2007 ir 2011 m.			

Italija	NUTS regionai	BVP	Gyventojų skaičius
A punkto vietovės	ITF3 Campania	##,##	##,##
	ITF4 Puglia	##,##	##,##
	ITF5 Basilicata	##,##	##,##
	ITF6 Calabria	##,##	##,##
	ITG1 Sicilia	##,##	##,##
Iš anksto nenustatytos c punkto vietovės	—	—	##,##
Bendra gyventojų aprėptis 2014–2020 m.	—	—	##,##

Kipras	NUTS regionai	BVP	Gyventojų skaičius
Iš anksto nenustatytos c punkto vietovės	—	—	##,##
Bendra gyventojų aprėptis 2014–2020 m.	—	—	##,##

Latvija	NUTS regionai	BVP	Gyventojų skaičius
A punkto vietovės	LV00 Latvija	##,##	100,0
Bendra gyventojų aprėptis 2014–2020 m.	—	—	100,0

Lietuva	NUTS regionai	BVP	Gyventojų skaičius
A punkto vietovės	LT00 Lietuva	##,##	100,0
Bendra gyventojų aprėptis 2014–2020 m.	—	—	100,0

Liuksemburgas	NUTS regionai	BVP	Gyventojų skaičius
Iš anksto nenustatytos c punkto vietovės	—	—	##,##
Bendra gyventojų aprėptis 2014–2020 m.	—	—	##,##

Vengrija	NUTS regionai	BVP	Gyventojų skaičius
A punkto vietovės	HU21 Közép-Dunántúl	##,##	##,##
	HU22 Nyugat-Dunántúl	##,##	##,##
	HU23 Dél-Dunántúl	##,##	##,##
	HU31 Észak-Magyarország	##,##	##,##
	HU32 Észak-Alföld	##,##	##,##
	HU33 Dél-Alföld	##,##	##,##
Iš anksto nenustatytos c punkto vietovės	—	—	##,##
Bendra gyventojų aprėptis 2014–2020 m.	—	—	##,##

Malta	NUTS regionai	BVP	Gyventojų skaičius
Iš anksto nustatytos c punkto vietovės (ankstesnės a punkto vietovės)	MT00 Malta	##,##	100,0
Bendra gyventojų aprėptis 2014–2020 m.	—	—	100,0

Nyderlandai	NUTS regionai	BVP	Gyventojų skaičius
Iš anksto nenustatytos c punkto vietovės	—	—	7,5
Bendra gyventojų aprėptis 2014–2020 m.	—	—	7,5

Austrija	NUTS regionai	BVP	Gyventojų skaičius
Iš anksto nenustatytos c punkto vietovės	—	—	##,##
Bendra gyventojų aprėptis 2014–2020 m.	—	—	##,##

Lenkija	NUTS regionai	BVP	Gyventojų skaičius
A punkto vietovės	PL11 Łódzkie	##,##	##,##
	PL21 Małopolskie	##,##	##,##
	PL22 Śląskie	##,##	##,##
	PL31 Lubelskie	##,##	##,##
	PL32 Podkarpackie	##,##	##,##

	PL33 Świętokrzyskie	##,##	##,##
	PL34 Podlaskie	##,##	##,##
	PL41 Wielkopolskie	##,##	##,##
	PL42 Zachodniopomorskie	##,##	##,##
	PL43 Lubuskie	##,##	##,##
	PL51 Dolnośląskie	##,##	##,##
	PL52 Opolskie	##,##	##,##
	PL61 Kujawsko-Pomorskie	##,##	##,##
	PL62 Warmińsko-Mazurskie	##,##	##,##
	PL63 Pomorskie	##,##	##,##
Iš anksto nenustatytos c punkto vietovės	—	—	##,##
Bendra gyventojų aprėptis 2014–2020 m.	—	—	##,##

Portugalija	NUTS regionai	BVP	Gyventojų skaičius
A punkto vietovės	PT11 Norte	##,##	##,##
	PT16 Centro (PT)	##,##	##,##
	PT18 Alentejo	##,##	##,##
	PT20 Região Autónoma dos Açores	##,##	##,##
	PT30 Região Autónoma da Madeira	##,##	##,##
Iš anksto nenustatytos c punkto vietovės	—	—	##,##
Bendra gyventojų aprėptis 2014–2020 m.	—	—	##,##

Rumunija	NUTS regionai	BVP	Gyventojų skaičius
A punkto vietovės	RO11 Nord-Vest	##,##	##,##
	RO12 Centru	##,##	##,##
	RO21 Nord-Est	##,##	##,##
	RO22 Sud-Est	##,##	##,##
	RO31 Sud – Muntenia	##,##	##,##
	RO41 Sud-Vest Oltenia	##,##	##,##
	RO42 Vest	##,##	##,##
Bendra gyventojų aprėptis 2014–2020 m.	—	—	##,##

Slovėnija	NUTS regionai	BVP	Gyventojų skaičius
A punkto vietovės	SI01 VzhodnaSlovenija	##,##	##,##
Iš anksto nenustatytos c punkto vietovės	—	—	##,##
Bendra gyventojų aprėptis 2014–2020 m.	—	—	##,##

Slovakija	NUTS regionai	BVP	Gyventojų skaičius
A punkto vietovės	SK02 ZápadnéSlovensko	##,##	##,##
	SK03 StrednéSlovensko	##,##	##,##
	SK04 VýchodnéSlovensko	##,##	##,##
Bendra gyventojų aprėptis 2014–2020 m.	—	—	##,##

Suomija	NUTS regionai	BVP	Gyventojų skaičius
Iš anksto nustatytos c punkto vietovės (retai apgyvendintos vietovės)	FI131 Etelä-Savo	—	##,##
	FI133 Pohjois-Karjala	—	##,##
	FI134 Kainuu	—	##,##
	FI1A2 Pohjois-Pohjanmaa	—	##,##
	FI1A3 Lappi	—	##,##
Iš anksto nenustatytos c punkto vietovės	—	—	##,##
Bendra gyventojų aprėptis 2014–2020 m.	—	—	##,##

Švedija	NUTS regionai	BVP	Gyventojų skaičius
Iš anksto nustatytos c punkto vietovės (retai apgyvendintos vietovės)	SE312 Dalarnaslän	—	##,##
	SE321 Västernorrlandslän	—	##,##
	SE322 Jämtlandslän	—	##,##
	SE331 Västerbottenslän	—	##,##
	SE332 Norrbottenslän	—	##,##
Bendra gyventojų aprėptis 2014–2020 m.	—	—	##,##

Jungtinė Karalystė	NUTS regionai	BVP	Gyventojų
---------------------------	---------------	-----	-----------

			skaičius
A punkto vietovės	UKK30 Cornwall and the Isles of Scilly	##,##	##,##
	UKL1 West Wales and The Valleys	##,##	##,##
Iš anksto nustatytos c punkto vietovės (retai apgyvendintos vietovės)	UKM61 Caithness & Sutherland and Ross & Cromarty	—	##,##
	UKM63 Lochaber, Skye &Lochalsh, Arran &Cumbrae and Argyll & Bute	—	##,##
	UKM64 EileanSiar (Western Isles)	—	##,##
Iš anksto nenustatytos c punkto vietovės	—	—	##,##
Bendra gyventojų aprėptis 2014–2020 m.	—	—	##,##

II priedas

Iš anksto nenustatytų c punkto vietovių aprėpties paskirstymas tarp valstybių narių

Komisija nustato kiekvienos susijusios valstybės narės iš anksto nenustatytų c punkto vietovių aprėptį, taikydama šį metodą:

1. Komisija nustato kiekvienos susijusios valstybės narės NUTS 3 lygio regionus, kurie nėra šiose vietovėse:
 - I priede išvardytose tinkamose finansuoti a punkto vietovėse;
 - ankstesnėse a punkto vietovėse, kurių BVP vienam gyventojui nesiekia 90 proc. ES-27 vidurkio;
 - retai apgyvendintose vietovėse.
2. 1 etapu nustatytuose NUTS 3 lygio regionuose Komisija nustato regionus, kurių:
 - BVP vienam gyventojui⁶⁶ nesiekia šalies BVP vienam gyventojui skirtumo ribinio dydžio⁶⁷ arba
 - nedarbo lygis viršija šalies nedarbo skirtumo ribinį dydį⁶⁸ arba 150 proc. šalies vidurkio, arba
 - BVP vienam gyventojui nesiekia 90 proc. ES-27 vidurkio arba
 - nedarbo lygis viršija 125 proc. ES-27 vidurkio.
3. Valstybės narės *i* iš anksto nenustatytų c vietovių aprėptis (A_i) paskirstoma pagal šią formulę (išreiškiamą šalies ES-27 gyventojų skaičiaus procentine dalimi):
$$A_i = p_i / P \times 100,$$
kai:
 - p_i yra valstybės narės *i* NUTS 3 lygio regionų, nustatytų 2 etapu, gyventojų skaičius⁶⁹.
 - P – ES-27 NUTS 3 lygio regionų, nustatytų 2 etapu, gyventojų skaičiaus suma.

⁶⁶ Šiame priede nurodomi visi BVP vienam gyventojui ir nedarbo duomenys yra pagrįsti trejų pastarųjų metų, kurių duomenis Eurostatas turi, vidurkiu, t. y. 2008–2010 m. BVP vienam gyventojui duomenimis ir 2009–2011 m. – nedarbo duomenimis. Jei bet kurių iš minėtų metų NUTS 3 lygio duomenų nėra, naudojami NUTS 2 lygio regiono, kuriame yra tie NUTS 3 lygio regionai, duomenys.

⁶⁷ Valstybės narės *i* BVP vienam gyventojui skirtumo ribinis dydis (TG_i) nustatomas pagal šią formulę (išreiškiamą šalies BVP vienam gyventojui procentine dalimi):

$$(TG)_i = 85 \times ((1 + 100 / g_i) / 2),$$

kai: g_i – valstybės narės *i* BVP vienam gyventojui, išreikštas ES-27 vidurkio procentine dalimi.

⁶⁸ Valstybės narės *i* nedarbo skirtumo ribinis dydis (TU_i) nustatomas pagal šią formulę (išreiškiamą šalies nedarbo lygio procentine dalimi):

$$(TU)_i = 115 \times ((1 + 100 / u_i) / 2),$$

kai: u_i – valstybės narės *i* nedarbo lygis, išreikštas ES-27 vidurkio procentine dalimi.

⁶⁹ NUTS 3 lygio regionų gyventojų skaičius nustatomas remiantis Eurostato gyventojų skaičiaus duomenimis, naudotais 2010 m. regioninio BVP vienam gyventojui apskaičiuoti.

III priedas

Informacijos apie regioninės pagalbos žemėlapius teikimo forma

4. Valstybė narė turi pateikti informaciją apie kiekvieną apibrėžti siūlomą toliau išvardytų kategorijų vietovę, jei taikytina:
 - a punkto vietovės;
 - ankstesnės a punkto vietovės, kurių BVP vienam gyventojui nesiekia 90 proc. ES-27 vidurkio;
 - retai apgyvendintos vietovės;
 - iš anksto nenustatytos c punkto vietovės, apibrėžtos pagal 1 kriterijų;
 - iš anksto nenustatytos c punkto vietovės, apibrėžtos pagal 2 kriterijų;
 - iš anksto nenustatytos c punkto vietovės, apibrėžtos pagal 3 kriterijų;
 - iš anksto nenustatytos c punkto vietovės, apibrėžtos pagal 4 kriterijų;
 - iš anksto nenustatytos c punkto vietovės, apibrėžtos pagal 5 kriterijų.
5. Apie kiekvieną siūlomą kiekvienos kategorijos vietovę valstybė narė turi pateikti šią informaciją:
 - vietovės identifikavimo duomenis (vietovės NUTS 2 arba NUTS 3 lygio regiono kodą, besiribojančių vietovių LAU 2 arba LAU 1 kodą arba kitą oficialią atitinkamo administracinio vieneto nuorodą);
 - siūlomą pagalbos vietovei intensyvumą 2014–2020 m. laikotarpiui arba, ankstesnių a punkto vietovių, kurių BVP vienam gyventojui nesiekia 90 proc. ES-27 vidurkio, atveju: 2014–2016 m. ir 2017–2020 m. laikotarpiams (nurodant, jei pagalbos intensyvumas didinamas pagal 158, 162 ar 163 dalis, jei taikytina);
 - bendrą nuolatinių vietovės gyventojų skaičių, kaip nurodyta 155 dalyje.
6. Dėl retai apgyvendintų vietovių ir iš anksto nenustatytų vietovių, apibrėžtų pagal 1–5 kriterijus, valstybės narė turi pateikti tinkamą įrodymą, kad kiekviena iš taikytinų 147 ir 153–155 dalyse nustatytų sąlygų yra patenkintos.

IV priedas

Plieno sektoriaus apibrėžtis

Šiose gairėse plieno sektorius aprėpia visą veiklą, susijusią su vieno ar kelių iš šių produktų gamyba:

- (a) luitinis ketus ir geležies lydiniai: luitinis ketus plieno gamybai, liejimui ir kitos luitinio ketaus žaliavinės medžiagos, veidrodinis ketus ir anglintasis feromanganas, bet ne kiti ketaus lydiniai;
- (b) žaliaviniai geležies gaminiai ir pusgaminiai, įprastas arba specialus plienas: luitinis skystas lydytas arba nelydytas plienas, įskaitant liejinius, skirtus pusgaminių kalybai: bliumus, lietinius ruošinius ir plokščiuosius luitus; lakštų juostas ir alavuotąsias juostas; lakštus, pagamintus iš karštai valcuotų ritinių, išskyrus mažosiose ir vidutinėse liejyklose pagamintus skysto plieno liejinių gaminius;
- (c) iš karštos geležies, karšto įprasto ar specialaus plieno pagaminti produktai: krumpliniai bėgiai, iešmų plunksnos, plokštelės ir pabėgiai, gembės, ne trumpesni kaip 80 mm, sunkūs specialieji profiliai, lakštinės atraminės konstrukcijos, trumpesni kaip 80 mm strypai bei specialieji profiliai ir mažesnės nei 150 mm lėkštelės, vieliniai strypai, apvalūs ir kvadratiniai vamzdžiai, karštojo valcavimo lankai ir siauros juostelės (įskaitant vamzdines juosteles), karštojo valcavimo plieno lakštai (dengti arba nedengti), plokštelės ir ne plonesni kaip 3 mm lakštai, ne mažesnės kaip 150 mm didelės lėkštelės, bet ne vielos ir vielos gaminiai, poliruoti plieno strypai ir ketaus liejiniai;
- (d) šaltuoju būdu apdoroti gaminiai: alavuotoji skarda, švinu dengti plieno lakštai, juodoji skarda, cinkuoti plieno lakštai, kitomis medžiagomis dengti plieno lakštai, šaltojo valcavimo plieno lakštai, orientuoto grūdėtumo elektrotechniniai plieno lakštai, alavuotosios skardos gamybai skirti lankai, ritinių ir lakštų formos šaltojo valcavimo plieno lakštai;
- (e) vamzdžiai: visi besiūliai plieno vamzdžiai, didesnio kaip 406,4 mm skersmens virintiniai plieno vamzdžiai.

Sintetinio pluošto sektoriaus apibrėžtis

Šiose gairėse sintetinių pluoštų sektorius aprėpia:

- (a) visų giminingų pluošto rūšių ir poliesterio, poliamido, akrilo arba polipropileno pagrindu pagamintų siūlų išspaudimą (ekstruziją) ir (arba) tekstūravimą, neatsižvelgiant į jų galutinį panaudojimą, arba
- (b) polimerizaciją (įskaitant polikondensaciją), jeigu ji naudojamuose įrenginiuose yra integruota į ekstruzijos procesą, arba
- (c) bet kokį pagalbinį procesą, kai tuo pačiu metu galimas pagalbos gavėjas ar kita grupės, kuriai jis priklauso, bendrovė įdiegia ekstruziją ir (arba) tekstūravimą, kuris vykdant šią konkrečią pramonės veiklą paprastai jau vyksta naudojamuose įrenginiuose.

V priedas

Regioninės investicinės pagalbos paraiškos forma

- Informacija apie pagalbos gavėją:

- pavadinimas, pagrindinės buveinės vieta, pagrindinės veiklos sektorius (NACE kodas);
- deklaracija, kad įmonė nepatiria sunkumų, kaip apibrėžta Gairėse dėl sanavimo ir restruktūrizavimo;
- deklaracija dėl pagalbos (tiek *de minimis*, tiek valstybės), gautos kitiems projektams per pastaruosius 3 metus toje pačioje NUTS 3 lygio vietovėje, kurioje bus vykdomas naujas investicinis projektas; deklaracija dėl tam pačiam projektui iš kitų pagalbą teikiančių institucijų gautos ar ketinamos gauti regioninės pagalbos.

- Informacija apie remtiną projektą / veiklą:

- trumpas investicinio projekto aprašas;
- trumpas numatomo teigiamo poveikio atitinkamai vietai aprašas (pvz., sukurtų ar išsaugotų darbo vietų skaičius, MTTPI veikla, mokymo veikla, branduolio sukūrimas);
- atitinkamas teisinis pagrindas (nacionalinis, ES arba abu);
- planuojamos projekto pradžios ir pabaigos datos;
- projekto įgyvendinimo vieta (-os).

- Informacija apie projekto finansavimą:

- investicijos ir kitos su projektu susijusios sąnaudos, pagalbos priemonių, apie kurias pranešta, sąnaudų ir naudos analizė;
- bendra tinkamų finansuoti sąnaudų suma;
- prašomos pagalbos suma;
- pagalbos intensyvumas.

- Informacija apie pagalbos poreikį ir jo numatomą poveikį:

- trumpas paaiškinimas, kodėl pagalbos reikia ir kaip ji paveiks sprendimą dėl investicijų ar vietos, reikėtų nurodyti vietą, kuri būtų pasirinkta neskyrus pagalbos;
- deklaracija, kad tarp pagalbos gavėjo ir rangovų nėra sudaryto neatšaukiamo susitarimo dėl projekto įgyvendinimo.